

Καταστατικός Χάρτης του Αγίου Όρους Αθω

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιον Όρος

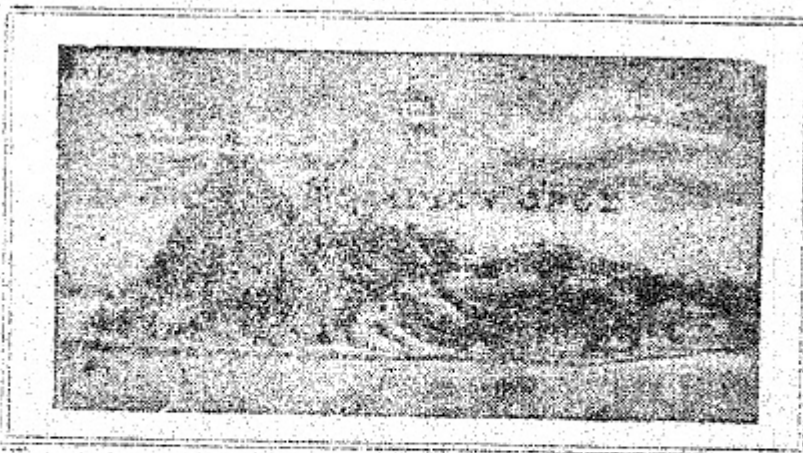
Ο ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Α Θ Ω

2

ΑΥΣ. ΕΡΙΘ. ΕΚΔ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 1931

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ Ι. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

117422

Καταστατικός Χάρτης του Αγίου Όρους προσαρτημένος εις το κυρωτικόν αυτού Νομοθετικόν Διάταγμα της 1 Ιουνίου 1926.

ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Καταστατικός Χάρτης του Αγίου Όρους Αθω.

ΤΜΗΜΑ Α΄ - ΓΕΝΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Σύστασις του Αγίου Όρους και σχέσεις αυτού προς την Πολιτείαν και Εκκλησίαν.

Άρθρον 1.

Το αγιώνυμον Όρος του Αθω συνίσταται εξ είκοσιν Ιερών Κυριαρχικών Βασιλικών, Πατριαρχικών και Σταυροπηγιακών Μονών, τεταγμένων κατά τα ανέκαθεν κρατούντα κατά την ακολουθον Ιεραρχικήν τάξιν.

1. Η Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας, 2. η Ιερά Μονή του Βατοπεδίου, 3. η Ιερά Μονή των Ιβήρων, 4. η Ιερά Μονή του Χιλιανταρίου, 5. η Ιερά Μονή του Διονύσιου, 6. η Ιερά Μονή του Κουτλουμουσίου, 7. η Ιερά Μονή του Παντοκράτορος, 8. η Ιερά Μονή του Ξηροποτάμου, 9. Η ιερά μονή του Φιλοθέου 13. η Ιερά Μονή της Σίμωνος Πέτρας, 14. η Ιερά Μονή του Αγίου Παύλου, 15. η Ιερά Μονή του Σταυρονικήτα, 16. η Ιερά Μονή του Ξενοφώντος, 17. η Ιερά Μονή του Γρηγορίου, 18. η Ιερά Μονή του Εσφιγμένου, 19. η Ιερά Μονή του Ρωσσικου, 20. η Ιερά Μονή Κωνσταμονίτου.

Πάντα δε τα λοιπά ιδρύματα, σκήται, κελλία, ησυχαστήρια, είναι εξαρτήματα μιας εκάστης των είκοσι Κυριάρχων Ιερών Μονών.

Άρθρον 2.

Πλην των ανωτέρω είκοσι Κυριάρχων Ιερών Μονών ουδενί απολύτως επιτρέπεται δικαίωμα ιδιοκτησίας εν Αγίω Ορει.

Άρθρον 3.

Η αύξησις ή ελάττωσις του αριθμού των Κυριάρχων Ι. Μονών, ή η μετατροπή των διοικητικών και ιεραρχικών καθόλου σχέσεων τούτων προς τα εξαρτήματα αυτών, ως αύται απ΄ αιώνων καθιερώθησαν και εν τω παρόντι Καταστατικώ Χάρτη διατυπουνται επ΄ ουδενί λόγω επιτρέπεται.

Άρθρον 4.

Ουδέποτε ουδέν των εν τω Αθω Ιερών Σκηνωμάτων δύναται να εκτραπή του αρχικού αυτού προορισμού και μετασχηματισθή ταις κοσμικαίς χρείαις.

Άρθρον 5.

Πάσαι αι εν Αγίω Ορει Μοναί ως Πατριαρχικά και Σταυροπηγιακά υπάγονται υπό την πνευματικήν δικαιοδοσίαν της Μεγάλης του Χριστού Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, μη επιτρεπόμενου ουδενός άλλου μνημοσύνου πλην του ονόματος του Οικουμενικού Πατριάρχου.

Εις ουδένα δε ετερόδοξον ή σχισματικόν επιτρέπεται η εν Αγίω Ορει εγκαταβίωσις.

Άρθρον 6.

Άπαντες οι το Άγιον Όρος κατοικούντες μοναχοί, οιασδήποτε Εθνικότητας και αν ώσι, λογίζονται ως κερτημένοι την Ελληνικήν υπηκοότητα.

Άρθρον 7.

Η εν Αγίω Ορει Δικαιοσύνη απονέμεται υπό των Μοναστηριακών αρχών και της Ιεράς Κοινότητος, πλην των ποινικών, άτινα υπάγονται εις τα αρμοδία Πολιτικά του Κράτους Δικαστήρια και εκδικάζονται, ως ανέκαθεν, εν Θεσσαλονίκη.

Άρθρον 8.

Ο εν Αγίω Ορει αντιπρόσωπος του Ελληνικού Κράτους ενεργεί και διατάσσει την δια των οργάνων του εκτέλεσιν των Μοναστηριακών και της Ιεράς Κοινότητος αποφάσεων, εφ' όσον άυται εκδίδονται συμφώνως τω παρόντι Καταστατικώ Χάρτη.

Άρθρον 9.

Αι Ιεραί Μοναί εισίν αυτοδιοίκητοι, διοικούνται δε συμφώνως τω εσωτερικω αυτών κανονισμώ, τον οποίον ψηφίζουν άυται και εγκρίνει η Ιερά Κοινότης, ήτις και ασκεί την εποπτείαν επί της τηρήσεως και ομαλής λειτουργίας αυτού, μη δυναμένου ν' αντίκειται εις τας διατάξεις του παρόντος Καταστατικού Χάρτου.

Άρθρον 10.

Πάσα απόφασις της Ιεράς Κοινότητος, λαμβανόμενη εν τη αρμοδιότητι αυτής, τη οριζόμενη εν τω παρόντι Καταστατικώ Χάρτη, είναι σεβαστή και υποχρεωτική δια τας Ιεράς Μονάς.

Άρθρον 11.

Η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους, τα δικαιώματα της οποίας ορίζονται υπό ειδικών διατάξεων του παρόντος Καταστατικού Χάρτου, αποτελείται εξ είκοσιν αντιπροσώπων των Ι. Μονών, ανά ένα εξ εκάστης αυτών, εδρεύει εν Καρυαίς των είναι Σώμα διαρκές, γνωστόν υπό το όνομα Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους Αθω.

Άρθρον 12.

Το Άγιον Όρος απολαύει, κατά τα ανέκαθεν κρατούντα, ειδικών προνομίων και ασυδοσιών, ως ταύτα συγκεκριμένως διατυπώνονται εν διατάξεσι του παρόντος Καταστατικού Χάρτου.

Άρθρον 13.

Η διαχείρισις της καθόλου περιουσίας των Ιερών Μονών ανήκει τη επιμελεια της εν εκάστη τούτων μοναζούσης αδελφότητος.

ΤΜΗΜΑ Β΄ - ΕΙΔΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Η Ιερά Κοινότης.

Άρθρον 14.

Οι αντιπρόσωποι των Ιερών Μονών, οι συγκροτούντες την Ιεράν Κοινότητα του Αγίου Όρους εκλέγονται υπό των οικείων Μονών έκαστος κατά τους εσωτερικούς κανονισμούς αυτών εντός του πρώτου δεκαπνεθημέρου των Ιανουαρίου εκάστου έτους το βραδύτερον μεταξύ των αδελφών της Μονής των εχόντων ηλικίαν από τριάκοντα (αριθμός 30) ετών και άνω, επί συναινέσει δε και βιώ ανεπιληπτω διακρινομένων και προτιμωμένων πάντοτε των κεκτημένων εκκλησιαστικήν μόρφωσιν και εγκλύκλιον παιδείαν.

Άρθρον 15.

Η υπηρεσία των αντιπροσώπων παρά τη Ιερά Κοινότητι είναι ενιαυσία. Δύναται όμως να παραταθή αύτη και κατά τα επόμενα έτη αν η Μονή αυτού εκλέξη αυτόν εκ νέου.

Άρθρον 16.

Οι αντιπρόσωποι οφειλουσι προ της οριστικής συζητήσεως των ενώπιον της Ιεράς Κοινότητος εισαγομένων διοικητικής και οικονομικής φύσεως ζητημάτων να τηρώσιν ενήμερους τας οικείας Μονάς έκαστος, πλην των δικαστικών υποθέσεων, εφ' ών η απόφασις δέον ν' απορρέη εκ της συνειδήσεως αυτών και μόνον, απαγορευομένης απολύτως πάσης των Μονών επεμβάσεως

Άρθρον 17.

Η Ιερά Κοινότης συνεδριάζει τακτικώς μεν τρις της εβδομάδος, εκτάκτως δε οσάκις παραστή ανάγκη. Ο δε τρόπος των συνεδριάσεων αυτής καθορίζεται δι του υπ' αυτής συντασσομένου εσωτερικού Κανονισμού.

Άρθρον 18.

Από της προηγούμενης εκάστης Συνάξεως καταρτίζεται υπό της Ιεράς Επιστασίας και διανέμεται εις τους αντιπροσώπους η ημερησία διάταξις των συζητητέων θεμάτων κατά την επομένην συνεδρίαν, φερόντων την χρονολογικήν σειράν της καταθέσεως αυτών, εκτός αν υπόθεσις τις κηρυχθή κατεπείγουσα παρά της Ιεράς Κοινότητος, ότε και συζητείται παρ' αυτής κατά προτίμησιν.

Άρθρον 19.

Οι αντιπρόσωποι παραμένοντες μονίμως εν Καρυαίς οφειλουσιν εκτός αποδεδειγμένης ασθενείας να προσέρχονται τακτικώς και ανελλιπώς εις τας συνεδρίας. Ο άλλως πως κατά δυο συνεχείς συνεδρίας απουσιάσας ως κωλυσιεργών θεωρούμενος προσκαλείται εγγράφως υπό της Ιεράς Επιστασίας, εις έγγραφον απολογία, ήν αύτη υποβάλλει εις την Ιεράν Κοινότητα, επιβάλουσιν αυτώ την ποινήν της επιπλήξεως μετ' αναγραφής αυτής εις τας πρακτικά. Εν υποτροπή καταγγέλλεται ούτος εις την μονήν αυτού και ζητείται παρ' αυτής η

αντικατάστασις αυτού απροφασίστως. Εν περιπτώσει δε, καθ' ήν η Μονή αρνηθή να συμμορφωθή προς την παραγγελίαν ταύτην της Ιεράς Κοινότητος, αύτη δι' αποφάσεως αυτής αποκλείει αυτοδικαίως την Μονήν της αποστολής αντιπροσωπείας επί χρονικόν διάστημα τριών μέχρις έξι μηνών.

Άρθρον 20.

Παρουσιασθείσης αναποφεύκτου ανάγκης απουσίας αντιπροσώπου τινος, μη δυναμένης να παραταθή ποτέ πλέον του μηνός, δύναται η Μονή αυτού ν' αναπληρώση αυτόν δι' άλλου αυτής αδελφού ή και να αναθέση την αντιπροσωπείαν αυτής αντιπροσώπω άλλης Μονής, εφοδιαζομενω δια σχετικής επιστολής αυτής προς την Ιεράν Κοινότητα και δικαιούμενων ούτω ν' αποφαίνηται δια δύο, των άς αντιπροσωπεύει Μονών, ψήφων επί των διαφόρων εκάστοτε υποθέσεων, πλην των δικαστικών, ουδέποτε όμως το αυτό πρόσωπον δύναται ίνα αναλάβη αντιπροσωπείαν δυο ετέρων Μονών συγχρόνως.

Άρθρον 21.

Ίνα η Ιερά Σύναξις θεωρηθή εν απαρτία δέον να παρίστανται τα 2/3 των μελών αυτής, ήτοι δεκατέσσαρες αντιπρόσωποι. Λαμβάνει δε κατά πλειονοψηφίαν τας αποφάσεις αυτής κατχωρηζομενας εν ειδικώ βιβλίω. Εν τοις πρακτικοίς δέον να γράφονται και τα ονόματα των εκάστοτε απουσιαζόντων μελών μετά της αιτίας της απουσίας αυτών, υποχρεουμένων να γνωρίζωσιν εγκαίρως τη Ιερά Επιστασία κατά το άρθρον 19. Εν περιπτώσει δε καθ' ήν, διαρκούσης της συνεδρίας, μέλη τινά της Ιεράς Συνάξεως απομακρυνθώσιν οπωσδήποτε αυτής, η συνεδρία εξακολουθεί και εγκύρως αποφασίζει η Σύναξις, επί τη βάσει της απαρτίας, εφ' όσον τα υπολειφθέντα μέλη αυτής είναι τουλάχιστον ένδεκα.

Άρθρον 22.

Ουδείς αντιπρόσωπος επ' ουδενί λόγω δύναται ν' αρνηθή την υπογραφήν αυτού εν τοις πρακτικοίς δικαιούμενος εις την αναγραφήν της γνώμης αυτού εν αυτοίς.- Πάσα άρνησις υπογραφής των πρακτικών συνεπάγεται τας επί κωλυσιεργία συνεπείας του άρθρου 19.

Άρθρον 23.

Αι εργασίαι της Ιεράς Συνάξεως ενεργούνται παρόντος πάντοτε του Πρωτεπιστάτου, όστις και εισάγει τας εκάστοτε συζητητέας υπό της Ιεράς Συνάξεως υποθέσεις, δίδει τον λόγον τοις αντιπροσώποις κατά την καθωρισμένην ιεραρχικήν τάξιν αυτών και αφαιρεί τούτον εν περιπτώσει καθ' ήν αντιπρόσωπός τις ήθελεν εκτραπή των ορίων της ευσημοσύνης ανακαλών αυτόν εις την τάξιν, επιμένοντα δε, αδεία της Ιεράς Συνάξεως, αποβάλλει αυτόν της αιθούσης. Του ούτω δις της Ιεράς Συνάξεως αποβληθέντος αντιπροσώπου ζητείται παρά της Μονής αυτού η άμεσος αντικατάστασις.

Άρθρον 24.

Πάντες οι αντιπρόσωποι είναι αλλήλοις ίσοι και ισοψήφιοι διακρινόμενοι μόνον κατά την Ιεραρχικήν της παρεδρίας τάξιν των Μονών.

Άρθρον 25.

Αι αποφάσεις της Ιεράς Κοινότητος θεωρούνται οριστικάί μόνον μετά την υπογραφήν αυτών υπ' αυτής, ότε και μόνον απολύονται τα σχετικά έγγραφα, εκτός εάν πρόκειται περί υποθέσεως, κηρυχθείσης υπό της Ιεράς Συνάξεως επειγούσης.- Τα επί τη βάσει δε των αποφάσεων της Ιεράς Κοινότητος αποστελλόμενα έγγραφα φέρουσιν αντί υπογραφών των αντιπροσώπων τον τύπον <άπαντες οι εν τη κοινή Συνάξει αντιπρόσωποι και προϊστάμενοι των είκοσι Ιερών Μονών του Αγίου Όρους Αθω> και σφραγίζονται υπό των επιστατών δια της Κοινής Σφραγίδος, επί ουδενί λόγω δυναμένων τούτων ή τινος αυτών ν' αρνηθή την σφράγισιν.

Άρθρον 26.

Πάντα τα υπό της Ιεράς Κοινότητος αποστελλόμενα έγγραφα ως και τα προς αυτήν παρά των Ι. Μονών και των εξαρτημάτων αυτών απευθυνόμενα δέον να ώσι συντεταγμένα εις την Ελληνικήν γλώσσαν.

Άρθρον 27.

Όταν η Ιερά Κοινότης θετικώς πληροφορηθή ότι η οικονομική κατάστασις Μονής τινος είναι δυσχερής εις βαθμόν, δυνάμενον να εμπνεύση ανησυχίας περί του μέλλοντος αυτής, προσκαλεί τους ιθύνοντας την εν λόγω Ιεράν Μονήν, ίνα παρουσιάσωσιν εις την Ιεράν Κοινότητα ακριβή και δεδικοιολογημένον ισολογισμόν των εσόδων και εξόδων, των οφειλών και των δανείων αυτής. Εάν δε η εξέτασις πείση την Ι. Κοινότητα ότι όντως η Μονή εκείνη διατρέχει κρίσιν οικονομικήν αυτεπαγγέλτως επεμβαίνουσα λαμβάνει τα προσήκοντα μέτρα δια την ανόρθωσιν αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Η Ιερά Επιστασία.

Άρθρον 28.

Αι είκοσι Ιεραί Μοναί διαιρούνται εις πέντε τετράδας, εκάστη των οποίων ασκεί ανά πάσαν πενταετιαν επί έν έτος από της 1ης Ιουνίου μέχρι τέλους Μαΐου την Επιστασίαν. Προς τούτο αποστέλλονται κατ' έτος παρ' εκάστης Μονής εκάστης Τετράδος έν πρόσωπον κεκτημένον προσόντα, οία καθορίζονται και δια τους αντιπροσώπους των Μονών. Αι τετράδες αύται είναι αι εξής :

α΄. Τετράς

1. Μεγίστη Λαύρα
2. Δοχειαρίου
3. Ξενοφώντος
4. Εσφιγμένου

β΄ Τετράς

1. Βατοπαιδίου
2. Κουτλουμουσίου
3. Καρακάλλου
4. Σταυρονικήτα

γ΄. Τετράς

1. Ιβήρων
2. Παντοκράτορος
3. Φιλοθέου
4. Σίμωνος Πέτρας

δ΄. Τετράς

1. Χιλιανδαριου
2. Ξηροποτάμου
3. Αγίου Παύλου
4. Γρηγορίου

ε΄. Τετράς

1. Διονυσίου
2. Ζωγράφου
3. Ρωσσικού
4. Κωνσταμονίτου

Ο δε πρώτος τη τάξει εκάστης τετράδος φέρει τον τίτλον Πρωτεπιστάτης, είναι πρόεδρος της Επιστασίας και κρατεί την του Πρώτου ράβδον.

Άρθρον 29.

Των Επιστατών όντων ίσων αλλήλοις, του δε Πρωτεπιστάτου πρώτου μεταξύ ίσων πάσα απόφασις αυτών λαμβάνεται κατά πλειοψηφίαν, εν ισοψηφία δε υποβάλλεται η υπόθεσις εις την κρίσιν και απόφασιν της Ι. Κοινότητος. Οιαδήποτε δε απόφασις της Ιεράς Επιστασίας λαμβανομένη εν αγνοία Επιστάτου τινός είναι άκυρος.

Άρθρον 30.

Εν περιπτώσει απουσίας Επιστάτου τινός ανατίθεται το τμήμα της σφραγίδος αυτού εις τινα των αντιπροσώπων της εμπιστοσύνης αυτού, ουδέποτε όμως συνεπιστάτη του, και εν απουσία πάντων των αντιπροσώπων τω Αρχιγραμματεί.

Άρθρον 31.

Η σφραγίς της Ιεράς Κοινότητος φέρουσα εν τω μέσω την εικόνα της Θεοτόκου <η Πλατυτέρα> και κύκλω την περιγραφήν <σφραγίς της Ιεράς Κοινότητος του Αγίου Όρους Αθω> παραδίδεται εκάστοτε εις τους νέους επιστάτας κατά την ανέκαθεν κρατούσαν τάξιν και είναι τετραμερής, εκάστου επιστάτου κρατούντος ανά έν τμήμα.

Άρθρον 32.

Πάσα μονομερής ή αυθαίρετος πράξις επιστάτου τινός είναι άκυρος καθ' εαυτήν και επάγεται, ως και πάσα άρνησις υπηρεσίας αυτού την παρατήρησιν της Ιεράς Κοινότητος, δικαιούμενης εν υποτροπή ν' αξιώση παρά της Μονής του Επιστάτου εκείνου την αντικατάστασιν αυτού, υποχρεωτικήν δια την Μονήν. Εν ταις διακοπαίς δε των εργασιών της Ιεράς Κοινότητος τοιαύτη πράξις του επιστάτου καταγγέλλεται εγκυκλιωδώς ταις Ιεραίς Μοναίς υπό των λοιπών μελών της Ι. Επιστασίας.

Άρθρον 33.

Οι επιστάται διαμένοντες διαρκώς εν Καρυαίς απουσιάζουσι εναλλάξ και κατά την ιεραρχικήν ταξιν οσάκις καθήκον επιστατικον ήθελε απαιτήση την απουσίαν αυτών, ήτις επ' ουδενί λόγω επιτρέπεται τω πρωτεπιστάτη.

Άρθρον 34.

Εκάστη Μονή δύναται ν' αναθέση συγχρόνως τω αντιπροσώπω αυτής και τα καθήκοντα του επιστάτου. Επ' ουδενί όμως λόγω επιτρέπεται τούτο εις την Μονή, εις ήν ανήκει ο πρωτεπιστάτης, άλλως η Ιερά Κοινότης δεν θα αναγνωρίζη τον τοιούτον πρωτεπιστάτην και τα καθήκοντα αυτού αναθέτει να συνεχίση ο τέως τοιούτος μέχρι συμμορφώσεως της ενδιαφερομένης Μονής.

Άρθρον 25.

Η διαχείρισις του κοινού ταμείου ανήκει τη Ιερά Επιστασία υπ' ευθύνην των Μονών των μελών αυτής και ενεργείται επί τη βάσει εγκεκριμένου υπό της Ι. Κοινότητος προϋπολογισμού.

Πάσα δε δαπάνη μη προβλεπομένη υπό του προϋπολογισμού δέον να εγκρίνηται προηγουμένως υπό της Ι. Κοινότητος δι' ειδικής αποφάσεως αυτής, άλλως δε γενομένη, βαρύνει τους ενεργήσαντας αυτήν επιστάτας.

Πάσαι δε αι δαπάναι δέον να δικαιολογώνται απαραιτήτως δι' αποδείξεων των διαφόρων δικαιούχων, αίτινες συνοδέουσι τον απολογισμόν εκάστου εξαμήνου κατά την υποβολήν αυτού εις την εκάστοτε εκλεγόμενην υπό της Ιεράς Κοινότητος εξελεγκτικήν επιτροπήν.

Άρθρον 36.

Η καταβολή των προσόδων του κοινού ταμείου της Ι. Κοινότητος δια την συντήρησιν του Σκευοφυλακείου. Πρωτάτου Σχολής κοινού επιτρόπου εκτός του Αγίου Όρους, φυλάκων (σεϊμένιδων και σεραδρών), και τακτικός και εκτάκτους ανάγκας είναι υποχρεωτική δια τας Ι. Μονάς και τα εξαρτήματα αυτών, Σκήτας και Κελλία κατ' αναλογίαν, καθοριζομενην εκάστοτε υπό του Ανωτάτου Νομοθετικού Σώματος της εκτάκτου εικοσαμελούς συνάξεως, εισπράττονται δε υπό της Ι. Επιστασίας κατά την ανέκαθεν κρατούσαν τάξιν.

Άρθρον 37.

Η Ιερά Επιστασία οφείλει να δικεπεραιή και σφραγίζη άπασαν την αλληλογραφίαν της Ι. Κοινότητος κατά το άρθρον 25, επίσης να επιτηρή εν Καρυαίς την καθαριότητα και επισκευήν των οδών, συντηρή επαρκή φωτισμόν, ενεργη αστυϊατρικός επιθεωρήσεις, διατιμά τα τρόφιμα και επιβλέπη την ευπρεπή καικοσμίαν συμπεριφοράν, απαγορεύουσα τας αταξίας, άσματα, παιγνίδια, όργανα, ακοσμίας καθόλου, κάπνισμα και ιππασίαν εν ταις κεντρικαίς οδοίς, το άνοιγμα των καταστημάτων κατά τους εσπερινούς και τας ημέρας των Κυριακών και επισήμων εορτών, την πώλησιν κρέατος και παρασκευήν φαγητών μη νηστίσιμων κατά πάσαν Τετάρτην και Παρασκευήν και τας λοιπά νηστείας και απελαύνουσα πάντα μέθυσον, άεργον, άτακτον δια των οργάνων αυτής (Σεϋμένιδων και Σεραδρών) ζητούσα, οσάκις παραστή ανάγκη, και την συνδρομήν της εν Καρυαίς

Κρατικής αστυνομίας.

Άρθρον 28.

Την γραφικήν υπηρεσίαν της Ι. Κοινότητος και της Ι. Επιστασίας διεξάγει ο αρχιγραμματεύς, όστις δέον να είναι αδελφός μιας των εν Αγίω Όρει Ι. Μονών, ηλικίας ανωτέρας των 25 ετών, διπλωματούχος του Πανεπιστήμιου ή μίας Θεολογικής Σχολής και εν εσχάτη ανάγκη γυμνασίου, έχων βοηθών αυτού ένα τουλάχιστον υπογραμματέα.

Ο αρχιγραμματεύς παρακάθεται άνευ δικαιώματος ψήφου εις τας συνεδριάς της Ι. Κοινότητος, εισηγείται επί των διαφόρων υποθέσεων, παρέχει τας αναγκαίας πληροφορίας, διατυποί ελευθέρως την γνώμην αυτού ζητουμένην, τηρεί τους κώδικας, τα λογιστικά βιβλία, και το αρχείον, συντάσσει τα πρακτικά και λοιπά έγγραφα και επιμελείται της εν γένει κανονικής λειτουργίας και ενημερότητος του γραφείου. Τούτον απόντα ή κωλυόμενον αναπληροί ο υπογραμματεύς. Εν τω σώματι της Ι. Επιστασίας ο αρχιγραμματεύς έχει την θέσιν συμβούλου.

Άρθρον 39.

Ο υπογραμματεύς τελών υπό τας άμέσους διαταγάς του αρχιγραμματέως δέον να είναι αδελφός μιας των εν Αγίω Όροι Ι. Μονών, ηλικίας ουχί των 25 ετών μικροτέρας και απόφοιτος γυμνασίου ή διδασκαλείου ή Ιεραρχικής Σχολής.

Άρθρον 40.

Η Ιερά Επιστασία αντιπροσωπεύει την εκτελεστικήν της Ι. Κοινότητος εξουσίαν, εκπληρούσα συγχρόνως και καθήκοντα δημαρχιακά ως και καθήκοντα Ειρηνοδικείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Δικαστήρια.

Άρθρον 41.

Τακτικά Δικαστήρια εν Αγίω Όρει συγκροτουσι, το μεν πρώτου βαθμού η ο ηγούμενος μετά της Γεροντίας εν τοις Κοινοβίοις και η Σύναξις των Προϊσταμένων εν τοις Ιδιορρυθμοις, το δε δευτέρου βαθμού η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους.

Άρθρον 42.

Των πρωτοβαθμίων Δικαστηρίων προεδρεύει εν μεν τοις Κοινοβίοις ο ηγούμενος και εν απουσία αυτού ο αναπληρωτής αυτού, εν δε τοις Ιδιορρυθμοις ο πρώτος τη τάξει προϊστάμενος και εν απουσία αυτού ο άμέσως μετά τούτον ερχόμενος τοιούτος του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ο πρώτος τη τάξει αντιπρόσωπος.

Άρθρον 43.

Ανώτατον νομοθετικόν και δικαστικόν σώμα εν Αγίω Ορει είναι η έκτακτος εικοσαμελής Συναξις αποτελουμένη εκ Καθηγουμένων και Προϊσταμένων των είκοσιν Ι. Μονών , συνεργομενη αυτοδικαίως και προσκαλούμενη τυπικώς υπό της Ι. Κοινότητος δις του έτους, ήτοι την 15 ημέραν μετά το Αγιον Πάσα και την 20ην Αυγούστου εκάστου έτους, αποκλειομένων του νομοθετικού τούτου σώματος των τακτικών αντιπροσώπων.

Δια δε τας πνευματικας υποθέσεις ανώτατον δικαστήριον είναι ο Οικουμενικός Πατριάρχης μετά της περί αυτόν ιεράς Συνόδου.

Άρθρον 44.

Ο σκοπός των εν Αγίω Ορει Δικαστηρίων είναι η εκδίκασις των εκάστοτε αναφερομένων εν Αγίω Ορει οριακών ζητημάτων, η φρούρησις της μοναρχικής πειθαρχίας και η τιμωρία των υποπιπτόντων εις παράπτωμα μοναχών εν γένει του Αγίου Όρους.

Άρθρον 45.

Το ανώτατον του Αγίου Όρους νομοθετικον και δικαστικόν σώμα πλην των νομοθετικών αυτού αποφάσεων εκδικάζει και τα οριακά του τόπου ζητήματα κατ' έφεσιν και αι αποφάσεις αυτού είναι οριστικά και ανέκκλητοι και υποχρεωτικά δια την μειονοψηφίαν.

Άρθρον 46.

Αι οριακαί διαφοραί μεταξύ Μονής τινος και εξαρτήματος αυτής ή μεταξύ δυο εξαρτημάτων αυτής εκδικάζονται πρωτοδίκως εν τη Μονή αυτών και κατ' έφεσιν εις την Ι. Κοινότητα. Αι δε τοιαύται διαφοραί μεταξύ δυο Μονών ή εξαρτημάτων δυο Μονών εκδικάζονται πρωτοδίκως υπό της Ι. Συνάξεως. Και αι μεν αποφάσεις των Ι. Μονών εφεσιβάλλονται εις την Ι. Κοινότητα εντός 15 ημερών από της γραπτής κοινοποιήσεως εις τον ενδιαφερόμενον διάδικον δια της Ιεράς Επιστασίας, αι δε εφεσίβλητοι αποφάσεις της Ι. Κοινότητος εφεσιβάλλονται εις το Ανώτατον έκτακτον δικαστικόν σώμα κατά την αμέσως πρώτην αυτού Συναξιν μετά την έκδοσιν και κοινοποίησιν της αποφάσεως της Ι. Κοινότητος.

Άρθρον 47.

Επί ελαφρών παραπτωμάτων, εφ' ών δεν κρίνεται σκόπιμος η εις τα δικαστήρια παραπομπή του πταίσαντος μοναχού, δύναται ο ηγούμενος μετά των Επιτρόπων εν τοις Κοινοβίοις, οι Επίτροποι δε εν τοις Ιδιορρύθμοις να επιβάλλωσιν αμετακλήτως τας ποινάς : α' νουθεσίαν , και παρατήρησιν, β' επίπληξιν κατ' ιδίαν, γ' στέρησιν τροφής πλην του άρτου μέχρις επτά ημερών.

Άρθρον 48.

Ουδόλως δύναται να μετάσχη έν μέλος του Δικαστηρίου ουδέ να παραστή εις την

συνεδρίασιν αυτού α' αν είναι ο παθών (μηνυτής) εκ του υπό κρίσιν παραπτώματος και β' αν είναι μέλος του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου και η υπόθεσις αφορά μοναχόν της Μονής αυτού ουχί όμως και μοναχούς εξαρτημάτων αυτής.

Άρθρον 49.

Αι εν άρθρω 48 οριζομεναι αιτίαι, αι απαγόμεναι αποκλεισμόν του Δικαστού ισχύουσι και δια το πρόσωπον του ανακριτού, ως έχοντος την γνώμην αυτού γραπτώς δεδηλωμένην, ήτις και λαμβάνεται (άρθρον 50) υποχρεωτικώς υπ' όψει εν τη ψηφοφορία.

Άρθρον 50.

Των εξαιρουμένων δικαστών δεν είναι αναγκαία η αναπληρωσις εφ' όσον τα υπολειπόμενα μέρη αριθμούσι τα δυο τρίτα 2/3 των όλων μελών του Δικαστηρίου. Ολιγώτερα των 2/3 του όλου αριθμού των μελών δεν δύνανται να δικάσωσιν εγκύρως.

Άρθρον 51.

Υποπεσόντος μοναχού τινος ή κληρικού εν γένει μη αγιορείτου εις παράπτωμά τι εν Αγίω Ορει ενεργούνται κατ' αυτού αι σχετικαί ανακρίσεις παρά του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου και ο σχηματιζόμενος φάκελλος παραπέμπεται τη αρμοδία Εκκλησιαστική Αρχή, υφ'ήν υπάγεται ο πταίσας, των Αγιορειτικών δικαστηρίων θεωρουμένων αναρμοδίων δια την εκδίκασιν ταύτην.

Άρθρον 52.

Των παραπτωμάτων, καθ' ών απειλείται η ποινή της καθαιρέσεως, αρμόδιον δια την εκδίκασιν Δικαστήριον είναι το Οικουμενικον Πατριαρχείον, εις ό παραπέμπεται υπό του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου ή δικογραφία, σχηματιζόμενη κατά τας γενικάς της διαδικασίας διατάξεις του παρόντος Καταστατικού Χάρτου.

Άρθρον 53.

Η κατηγορία κατά Μοναχού τινος εμφανίζεται ή δια μηνύσεως του εκ του παραπτώματος παθόντος ή άλλου οιοδήποτε προσώπου εγγράφως ή και δια αυτεπαγγέλτου απαγγελίας αυτής υπό των Μοναστηριακών αρχών, αλλά προφορικώς.

Άρθρον 54.

Η κατά Μοναχού τινος μήνυσις η υποβαλλομένη παρά προσώπων μη χριστιανών ή παρά αιρετικών ή σχισματικών ή προκατεγνωσμένων δια βαρείας ποινής είναι απαράδεκτος, εκτός αν τα πρόσωπα ταύτα είναι τα παθόντα. Ομοίως απαράδεκτος είναι και πάσα ανωνύμως ή ψευδωνύμως υποβαλλομένη μήνυσις. Ο μηνυτής οφείλει να διατυποί λεπτομερώς τα παραπτώματα του κατηγορουμένου

και προτείνη δυο τουλάχιστον μάρτυρας προς βεβαίωσιν αυτών.

Άρθρον 55.

Γενομένης δεκτής μηνύσεως τινός παραπέμπεται αυτή εφ' όσον δεν πρόκειται περί ελαφρού παραπτώματος καθ' ού ασκείται η πειθαρχική εξουσία κατά το άρθρον 47, εις τινα των προϊσταμένων εν τοις πρωτοβαθμίοις ή των αντιπροσώπων εν τω δευτεροβαθμίω μετά της εντολής της καθάρξεως της διαδικασίας δια της ενεργείας αυστηρών και λεπτομερών ανακρίσεων εγγράφων πάντοτε και επί παρουσία δύο μαρτύρων Μοναχών.

Άρθρον 56.

Πρώτος εις εξέτασιν καλείται ο μηνυτής όπως βεβαιώση την μήνυσιν αυτού και αναλάβη την ευθύνην των συνεπειών ανυποστάτου μηνύσεως. Μετά τούτον ανακρίνονται οι προταθέντες υπό του μηνυτου μάρτυρες της κατηγορίας, επακολουθεί του κατηγορουμένου η απολογία και τέλος των υπ' αυτού τυχόν προτεινομένων μαρτύρων της υπερασπίσεως η εξέτασις.

Άρθρον 57.

Παρά ωθείσης της κατά το προηγούμενο άρθρον ανακρίσεως ο ανακριτής υποβάλλει τον φάκελλον της σχηματισθείσης δικογραφίας μετ' εκθέσεως περί των προσωπικών αυτού αντιλήψεων, ας εμόρφωσε κατά την διαδικασίαν της υπό κρίσιν υποθέσεως εις το διατάξαν τας ανακρίσεις Δικαστήριον.

Άρθρον 58.

Το Δικαστήριον, υποβληθείσης περαιωμένης δικογραφίας τινός, επιλαμβάνεται ταύτης και αν εύρη αυτήν χρηζουσαν συμπληρώσεώς τινος διατάσσει την συμπληρωσιν, υποδεικνύον και τα ελλείποντα στοιχεία, άλλως τάσσει ωρισμένην ημέραν εκδικάσεως καθ' ήν προσκαλείται εγκαίρως και εγγράφως ο κατηγορούμενος όπως εμφανισθή ενώπιον του Δικαστηρίου προς απολογίαν. Η εξακρίβωσις της εγκαίρου προσκλήσεως του κατηγορουμένου στηρίζεται επί αποδεικτικού επιδόσεως του κατηγορητηρίου εγγράφου, εν ώ διατυπουνται η δι' ήν προσκαλείται να απολογηθή κατηγορία και συγχρόνως και ο χρόνος ακριβώς της εμφανίσεως αυτού ενώπιον του Δικαστηρίου.

Άρθρον 59.

Παράστασις δι' αντιπροσώπων ή πληρεξουσίου του κατηγορουμένου ενώπιον του ανακριτού ή του Δικαστηρίου δεν επιτρέπεται.

Άρθρον 60.

Η πρόσκλησις των εκτός του Αγίου Όρους ευρισκομένων κατηγορουμένων γίνεται δια της αρμοδίας Εκκλησιαστικής αρχής. Εν περιπτώσει δε αγνώστου διαμονής

αυτού η προσκλησις κοινοποιείται τη εις ήν ανήκει Μονή και μετά πάροδον δύο μηνών από της κοινοποιήσεως, οπότε θεωρείται ως νομίμως και εγκύρως κοινοποιηθείσα τω κατηγορουμένω η πρόσκλησις, δύναται να χωρήση το Δικαστήριον εις την εκδίκασιν της υποθέσεως και αποφασίση εγκύρως.

Άρθρον 61.

Εμφανισθέντος του κατηγορούμενου ενώπιον του Δικαστηρίου κατά ταχθείσαν δικάσιμον ημέραν μετά την βεβαιώσιν της ταυτότητος αυτού αναγινώσκειται το κατηγορητήριον έγγραφον, αι μαρτυριακαί καταθέσεις και τα λοιπά σχετικά έγγραφα και καλείται ακολούθως εις απολογίαν ο κατηγορούμενος, όστις προς τη προφορική απολογία δύναται να καταθέση και έγγραφον τοιαύτην.

Άρθρον 62.

Ο κατηγορούμενος μη δυνάμενος να παρίσταται κατά την εξέτασιν των μαρτύρων δικαιούται πριν απολογηθή, ενώπιον του ανακριτού ή του Δικαστηρίου, να αιτηθή και λάβη γνώσιν όλης της δικογραφίας όπως δυνηθή και αποκρούση όλα τα σημεία της κατηγορίας αυτού.

Άρθρον 63.

Μάρτυρες δεν δύνανται να χρησιμεύσωσιν ενώπιον αγιορείτικου Δικαστηρίου : α. οι μη χριστιανοί ή μη ορθόδοξοι ή σχισματικοί, γ´., οι επί ψευδορκία υπό Δικαστηρίου τινός καταδικασθέντες, γ. οι πνευματικοί προς ό,τι γνωρίζουσιν εκ της εξομολογήσεως, δ.´οι μήπω συμπληρώσαντες το 14ον έτος της ηλικίας των και ε.´οι δια βαρείας ποινής προκατεγνωσμένοι.,

Άρθρον 64.

Η εμφάνισις των μαρτύρων ενώπιον του ανακριτού, γινομένη πάντοτε δι της κυριάρχου αυτών Μονής, είναι υποχρεωτική. Προς τούτο καλείται ο μάρτυρας δι´ εγγράφου κλήσεως του ανακριτού, οριζούσης αυτώ τον τόπον, την ημέραν, την ώραν, και τον σκοπόν της εμφανίσεως αυτού και επιδιδομένης επί αποδεικτικώ εγγράφω. Εν περιπτώσει αρνήσεως του μάρτυρος μετά δευτέραν πρόσκλησιν να εμφανισθή η προσαγωγή αυτού εξαναγκάζεται δια της πολιτικής αρχής. Αι περί των μαρτύρων διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχυουσι και δια τον μηνυτήν και τον κατηγορούμενον.

Άρθρον 65.

Προ της εξετάσεως των μαρτύρων δίδεται παρ´ αυτών, των μεν εν γένει μοναχών δι´ απλής <επί τη μοναχική αυτών απαγγελία> βεβαιώσεως των δε λαϊκών δι´ επιθέσεως της δεξιός αυτών επί του Ι. Ευαγγελίου ότι θέλουσι <ομολογήση την αλήθειαν άνευ τινός φόβου και πάθους>.

Άρθρον 66.

Οι μάρτυρες ανακρίνονται κατ' ιδίαν υπό του ανακριτού έκαστος, δύναται δε ο ανακριτής προς άρσιν τυχόν σκοτεινών σημείων της καταθέσεως, αιτήσεις του κατηγορούμενου ή και αυτεπαγγέλτως, να εξετάση μάρτυρα τινά συμπληρωματικώς ή και κατά αντιπαράστασιν προς τον κατηγορουμενον ή άλλον μάρτυρα κατά την απόλυτον κρίσιν αυτού. Η εξέτασις των μαρτύρων γίνεται υπό του ανακριτού, όστις αφού ερωτήση περί του ονόματος, του επωνύμου, της ηλικίας, του τόπου της γεννήσεως, της κατοικία, του επαγγέλματος, της θρησκείας και των σχέσεων του μάρτυρος προς τον κατηγορούμενο, απαγγέλλει την κατηγορίαν και προσκαλεί τον μάρτυρα να εκθέσει ό,τι γνωρίζει περί αυτής, υπευθύνων αυτώ και ερωτήσεις εν ανάγκη προς πλήρη διασάφησιν και συμπληρωσιν της καταθέσεως αυτού. Εκθέσαντος ούτω του μάρτυρος τας επί του αντικειμένου της κατηγορίας αντιλήψεις αυτού, προσκαλείται υπό του ανακριτού να προσθέτη αν έχη τι άλλο σχετικον, μεθ' ο αναγινώσκειται η κατάθεσις ευρικρινώς και υπογράφεται αύτη παρά του ανακρίναντος, του ανακριθέντος και των δύο μαρτύρων.

Άρθρον 67.

Το Δικαστηριον περιωθείσης της δικογραφίας εκτιμά τας μαρτυρικάς καταθέσεις, τας εν γένει αποδειξεις, την τυχόν ομολογίαν του παίσματος υπό του κατηγορουμενου και εκδίδει κατά πλειοψηφίαν την κατδικαστικην ή αθωωτικην απόφασιν αυτού, την οίαν κατχωρίζει εν ιδίω βιβλίω και ήτις δέον να φέρη το ιστορικον, το αιτολογικον αναλελυμένον μετά παρθέσεως των γεγονότων εφ' ών εστηρίχθη η πεποίθησις των δικατών και το διακστικον μέρος αυτής μετ' αναγραφής των σχετικων άρθρων του παροντος Καταστατικού Χάρτου υφ' ού προβλέπεται η επιβλαλλομενη ποινή.

Άρθρον 68.

Η ψηφοφορία άρχεται κατ' αντίστροφον της ιεραρχικής παρεδρίας των δικαστών τάξιν.

Άρθρον 69.

Εκδοθείσης δικαστικής τινός αποφάσεως κοινοποιείται αύτη εν επισήμω αντιγράφω προς τον κατηγορούμενον επί εγγράφω αποδείξει επιδόσεως, προσκαλουμενον δια την συμμόρφωσιν αυτού προς τα δια της αποφάσεως διατασσόμενα.

Άρθρον 70.

Εν περιπτώσει, καθ' ήν κλητευθείς κατά τας ορισθείσας διατάξεις δεν προσέλθη ο κατηγορούμενος ν' απολογηθή εκτός αν δεν ηδύνατο να προσέλθη εκ λόγων

ανωτέρας βίας αποκειμένων εις την εκτίμησιν του Δικαστηρίου, αναβάλλοντος εν αποδοχή τοιούτων λόγων την εκδίκασιν, αλλ' ουχί πέραν των χρονικών ορίων εντός των οποίων είναι δυνατή η άρσις των λόγων τούτων, το Δικαστήριον ερευνών την βάση και ουσίαν της κατηγορίας δικάζει αυτόν ερήμην, της τοιαύτης αποφάσεως θεωρούμενης εγκύρου και κατ' ουδέν παραλλασσούσης εκείνης, ήτις εκδίδεται εμφανιζομένου του κατηγορουμένου.

Άρθρον 71.

Αι αποφάσεις των πρωτοβαθμίων Δικαστηρίων, αι επιβαλλουσαι τας ποινάς α. κανόνα δια κομβοσχοινίου, β'. επακτήν νηστείαν μέχρι 40 ημερών, γ'. περιορισμόν εν τη Μονή, δ'. περιορισμόν εν τινι εξαρτήματι της Μονής ή εν ετέρα Μονή μέχρις ενός έτους, ε'. έκπτωσιν υπό του διακονήματος. ς'. αποκλεισμόν από των Συνεδριών της Συνάξεως μέχρι ενός έτους, ζ'. στέρησιν αδειας ιεροπραξίας μέχρι τριών μηνών εισίν οριστικά και ανέκκλητοι.

Άρθρον 72.

Πάσα απόφασις του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, επιβαλλουσα ποινάς μείζονας των εν άρθρω 71 οριζομένων, υπόκειται εις έφεσιν εντός 15 ημερών από της κοινοποιήσεως αυτής προς τον κατηγορούμενο, ενώπιον του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου. Η πέραν της προθεσμίας ταύτης υποβαλλομένη έφεσις είναι απαράδεκτος ως εκπρόθεσμος.

Άρθρον 73.

Η έφεσις ασκούμενη μόνον υπό του κατηγορουμένου δέον να εξηγή λεπτομερώς τους τυπικούς και ουσιαστικούς λόγους της εκκλήσεως της πρωτοδίκου αποφάσεως, υποβάλλεται δε δια του εκδοντος την απόφασιν δικαστηρίου, οφειλοντος εντός πέντε ημερών από της υποβολής να διαβιβάση ταύτην προς το δευτεροβαθμιον Δικαστήριον με το αποδεικτικόν της κοινοποιήσεως της πρωτοδίκου αποφάσεως και όλον τον φάκελον της σχετικής δικογραφίας. ΕΠ' ουδενί λόγω δύναται το Δικαστήριον να αρνηθή την αποδοχήν της ασκούμενης κανονικής εφέσεως.

Άρθρον 74.

Το Δευτεροβάθμιον, υποβληθείσης εφέσεώς τινός, επιλαμβάνεται εντός 15 ημερών το πολύ, της εξετάσεως του κατά τύπους απαραδέκτου της εφέσεως και γενομένης ταύτης παραδεκτής, εισέρχεται εις έρευναν και συζήτησιν της ουσίας της υποθέσεως και αποφασίζει ανεκκλήτως.

Άρθρον 75.

Η έφεσις ουδέποτε αναστέλλει την εκτέλεσιν της εκκαλουμενης πρωτοδίκου αποφάσεως.

Άρθρον 76.

Αι αποφάσεις των Δικαστηρίων πέμπονται εις την πολιτικήν του τόπου αρχήν, εν περιπτώσει αρνήσεως του καταδικασθέντος να συμμορφωθή προς τας δια της αποφάσεως διατασσόμενα, ήτις και διατάσσει την κοινοποιήσιν και εκτέλεσιν αυτών.

Άρθρον 77.

Ουδεμία Μονή δύναται να αρνηθή την υπόμοναχου τινός έκτισιν εν αυτή της επιβληθείσης αυτώ ποινής δια δικαστικής αποφάσεως.

Άρθρον 78.

Εκτελεσταί θεωρούνται αι αποφάσεις όταν από τε απόψεως περιεχομένου και από απόψεως τυπικών στοιχείων είναι κανονικά και σύμφωνοι προς τας διατάξεις του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρον 79.

Εκτίσαντος μοναχου τινός το ήμισυ της επιβληθείσης αυτώ ποινής και ειλικρινώς μετανοήσαντος δύναται το δευτεροβάθμιον Δικαστήριον επί τη αιτήσει του καταδικασθέντος και γνωμοδοτήσει της Ι. αυτού Μονής να αναθεωρήση την δίκην και μεταρρύθμιση την εκδοθείσαν απόφασιν ως προς την επιβληθείσαν τω αιτούντι ποινήν.

Άρθρον 80.

Αποδειχθείσης μηνύσεώς τινός όλως αβασίμου και ανυποστάτου ο μηνυτής τιμωρείται δια της ποινής εκείνης, ήτις ήθελεν επιβληθή τω κατηγορουμένω εν περιπτώσει απδείξεως της ενοχής αυτού εις το καταγγεληθέν παράπτωμα.

Άρθρον 81.

Τα δικαστικά έξοδα βαρυνουσι τον κατηγορούμενον μεν εν περιπτώσει καταδίκης αυτού, τον μηνυτήν δε αν αποδειχθή αβάσιμος και ανυπόστατος η κατηγορία.

Άρθρον 82.

Αι επί ωρισμένον χρόνο επιβαλλόμεναι ποναί δεν υφίστανται μετά την έκτισιν αυτών και ο τιμωρηθείς αυτοδικαίως επανέρχεται εις την προ της ποινής κατάστασις αυτού.

Άρθρον 83.

Επί υποθέσεων, εφ' ών έχουσιν αρμοδιότητα τα τε αγιορείτικα και τα πολιτικά Δικαστήρια δύναται έκαστον τούτων να ενεργή τα της διαδικασίας της αρμοδιότητος αυτού, ανεξαρτήτως και άνευ τινός περιορισμού του ετέρου, χωρίς η απόφασις του ενός να προκρίνη την του άλλου δυναμένην να ή η μεν του ενός

καταδικαστική η δε του ετέρου αθωωτική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Αι Ι. μοναί και οι μοναχοί εν γένει.

Άρθρον 84.

Αι είκοσιν Ι. Μοναί διαιρούνται εις Κοινοβίους και Ιδιορρύθμους. Κοινόβιοι εισίν αι Μοναι Διονυσίου, Κτουλουμουσίου, Ζωγράφου, Καρακάλλου, Σίμωνος Πέτρας, Αγίου Παύλου, Ξενοφώντος, Γρηγορίου, Εσφιγμένου, Ρωσσικου και Κωσταμονίτου, Ιδιόρρυθμοι δε αι Μοναί Μείγστης Λαύρας, Βατοπεδιου, Ιβήρων, Χιλιανδαριου, Παντοκράτορος, Ξηροποτάμου, Δοχειαριου, Φιλόθεου και Σταυρονικήτα.

Άρθρον 85.

Κοινόβιος Μονή δεν επιτρέπεται να μετατραπή εις Ιδιορρυθμον. Ιδιόρρυθμος όμως μετατρέπεται εις κοινόβιον αποφάσει της Ιεράς Κοινότητος αν απαιτηθή υπό της απολύτου πλειοψηφίας των προς εξαετίας καρέντων αδελφών της Μονής. Η τοιαύτη περί μετατροπής Ιδιορρύθμου εις Κοινόβιον απόφασις της Ιεράς Κοινότητος ανακοινουται τω Οικουμενικώ Πατριαρχείω δια την έκδοσιν του σχετικού Σιγιλλιου.

Άρθρον 86.

Οι διαχειριζόμενοι μοναστηριακήν περιουσίαν, όντες Επιστάτοι και Οικονόμοι πιστοί των προσόδων αυτής, οφειλουσι μετά φειδούς και ευσυνειδησίας να διαχειρίζονται ταύτην υπέχοντες ως υπόλογοι δια πάσαν εις βάρος αυτής ιδιοτελή πράξιν και κατάχρησιν αναλογον ευθύνην.

Άρθρον 87.

Εις το τέλος εκάστου έτους συντάσσεται υπό των Μοναστηριακών αρχών ο προϋπολογισμός εσόδων και εξόδων του επιότνος έτους, και υποβάλλεται εις την έγκρισιν της Συνάξεως εκάστης Μονής, ήτις, δι' αποφάσεως της καταχωριζομενης εν ειδικω βιβλιω αποφαινεται ητιολογημένως, εφ' ενός εκάστου των εν τω προϋπολογισμώ αναγεγραμμένων ποσών.

Άρθρον 88.

Αι υπερβάσεις των εγκεκριμένων δια της υπό του προϋπολογισμού αποφάσεως ποσών κατ' αρχήν δεν επιτρέπονται. ΑΝ όμως παραστή αναπόφευκτος ανάγκη δαπάνης τινός, μη δυναμένης να αναβληθή δια το επιόν έτος ζητείται η έγκρισις ειδικής πιστώσεως παρά της Συνάξεως της Μονής, δικαιούμενης δι'αποφάσεως αυτής να εγκρινη ή να απορρίψη αυτήν.

Άρθρον 89.

Εν τη αρχή εκάστου έτους συντάσσεται αναλελυμένως ο απολογισμός των εσόδων

και εξόδων εκάστης Μονής του παρελθόντος έτους υπό της Επιτροπής, όστις μεθ' όλων των αποδείξεων των πληρωμών, αίτινες απαιτητήτως δέον να συνοδεύωσι τον απολογισμόν, υποβάλλεται καθ' όν τρόπον και ο προϋπολογισμός υπό την έγκρισιν της Συνάξεως.

Άρθρον 90.

Ο ηγούμενος μετά της Επιτροπής εν τοις Κοινοβίοις και η διοικούσα Επιτροπή εν τοις Ιδιορρύθμοις κρατούν τα κλείθρα του Ταμείου και την σφραγίδα της Μονής και ενεργουσι τα της Διοικήσεως και διαχειρίσεως αυτής, συμφώνως τω εσωτερικω κανονισμώ πλην των γενικωτέρας φύσεως ζητημάτων, οποία είναι αι δικαστικά υποθέσεις, συνομολογήσεις δανείων, ανταλλαγή κτημάτων, απότισις χρέους, νέαι οικοδομαί ή ουσιώδεις επισκευαί κτιρίων, πρόσληψις δοκίμων, κουρά μοναχών, προαγωγαί και χειροτονία εν γένει, διορισμοί Οικονόμων εν τοις Μετοχίοις, αποστολαί, αγοραί κειμηλίων ή κτημάτων, μισθώσεις και εκποιήσεις εν γένει, άτινα δέον να φέρωσιν υπό την κρίσιν της Συνάξεως, αρμοδίας να αποφασίση.

Άρθρον 91.

Τα διακονήματα των Μονών κατανέμονται εις τους αδελφούς αυτών συμφώνως τω εσωτερικω κανονισμώ εκάστης, αναλόγως της ικανότητος και των δυνάμεων εκάστου.

Άρθρον 92.

Οι Μοναχοί εκάστης Μονής οφειλουσι να υπακούωσιν εις την Μοναστηριακήν αυτών αρχήν και εκτελώσι αναντιρρήτως τας ανατεθειμένας αυτοίς υπηρεσίας υποκείμενοι, άλως εις πειθαρχικας ποινάς. Ετέρωθεν αι Μοναστηριακαί αρχαί οφειλουσι στοργήν πατρικήν προς τους μοναχούς και μέριμναν υπέρ αυτών αμερόληπτον και προς πάντας ίσην.

Άρθρον 93.

Δια να καρή τις μοναχός δέον να υποστή δοκιμασίαν ενός μέχρι τριών ετών και αν έχη συμπεπληρωμένον το 18ον έτος της ηλικίας αυτό. Ούτω καρείς μοναχός εις ουδεμίαν στρατιωτικην θητείαν υπόκειται.

Άρθρον 94.

Εκάστη Μονή τηρεί ακριβές Μοναχολογιον των εν αυτή Μοναχών, εν ώ εμφανίζεται εκάστου Μοναχου το κατά κόσμον όνομα και επώνυμον, ο τόπος της καταγωγής, ηλικία, ο χρόνος της προσελεύσεως εις την Μονήν και της κουράς αυτού, ο ιερατικός βαθμός, ο της παιδεύσεως αυτού βαθμός και πάσα άλλη αξία λόγου σχετική προς αυτόν πληροφορία.

Ίδιον βιβλιον τηρείται και δια τους δοκίμους της Μονής, εν ώ αναγράφονται

ακριβώς το καθ' ένα έκαστον αυτών.

Παρ' εκάστη Μονή τηρείται επίσης Μοναχολόγιον των Μοναχών και δοκίμων των υπ' αυτήν εξαρτημάτων κατά τον αυτόν ως ανωτέρω τύπον.

Άρθρον 95.

Πάσα μεταβολή λόγω κουράς ή θανάτου αδελφού τινός μονής ή εξαρτήματος δέον ν' αναφέρεται εις την Ι. Κοινότητα, ήτις κρατεί γενικόν πάντων των μοναχών μοναχολόγιον. Τα εξαρτήματα αναφέρονται πάντοτε δια των κυριάρχων αυτών Μονών.

Άρθρον 96.

Ουδενί επιτρέπεται η εκ του Αγίου Όρους έξοδος άνευ εγγράφου αδειάς της οικεία Μονής, εν ή δέον να ορίζηται ο χρόνος της απουσίας και ο λόγος αυτής. πάσα δε άδεια απουσίας δέον να θεωρηται και υπό της Ι. Επιστασίας. Τοις σπουδασταίς δεν δύναται ν' αρνηθή η Μονή την άδειαν απουσίας.

Άρθρον 97.

Παρ' εκάστη Μονή τηρούνται τα εξής βιβλία υπ' ευθύνην της εκάστοτε Μοναστηριακής Αρχής και του Γραμματέως 1. Μοναχολόγιον. 2 Κτηματολόγιον, εν ώ αναγράφεται πάσα η κινητή και ακίνητος περιουσία της Μονής, 3. Βιβλιον αποθήκης , εν ώ αναγράφονται τα εισοδήματα της Μονής και η κατανάλωσις τούτων. 4. Ημερολόγιον, εν ώ αναγράφονται αι καθ' εκάστην ενεργουμεναι διαχειριστικάί πράξεις χρονολογικώς. 5. Βιβλιον πράξεων της Μοναστηριακής αρχής, 6. Βιβλίον των εισερχομένων και εξερχόμενων (πρωτόκολλον), 7λ Βιβλιον καθολικόν των εσόδων και εξόδων.

Άρθρον 98.

Αι χειροτονίαί των Μοναχών του Αγίου Όρους γίνονται μόνον τη προτάσει της Μοναστηριακής Αρχής. Ουδείς λαϊκός ή μη κανονικός αγιορείτης μοναχός δύναται να χειροτονηθη εν Αγίω Ορει. πάσα χειροτονία μη γενομένη κατά την διάταξιν ταύτην θεωρείται άκυρος και ανενέργητος, και ως μη γενομένη. Εάν δε Μονή τις αποδειχθή ότι απέλυσε πρόσκλησιν εις αρχιερέα προς χειροτονίαν μοναχου τινός, μη ανήκοντος εις αυτήν ή λαϊκού, προς τη επιτιμήσει της Ιεράς Κοινότητος καταγγέλλεται και εις την Μεγάλην του Χριστού Εκκλησίαν. Άδεια ομοίως της Μονής απαιτείται και δια την απονομήν των οφιλίων.

Άρθρον 99.

Τα έγγραφα των Μονών υπογράφουσι των Κοινοβίων μεν ο ηγούμενος, των δε Ιδιορρύθμων οι Επίτροποι και φέρουσι την σφραγίδα της Μονής, ο δε τύπος της υπογραφής του Ηγουμένου είναι ούτος <ο Καθηγουμενος της Ιεράς Μονής (δείνα) και οι συν Εμοί εν Χριστώ αδελφοί> ο δε της επιτροπής των Ιδιορρύθμων

ούτοι <οι Επίτροποι της Ιεράς Μονής (δείνα) και οι συν Ημίν εν Χριστώ αδελφοί ή και οι λοιποί προϊστάμενοι>.

Άρθρον 100.

Εκποιησις κτημάτων εντός του Αγίου Όρους επ' ουδενί λόγω επιτρέπεται. Ανταλλαγή αυτών είναι δυνατή.

Άρθρον 101.

Η ακίνητος περιουσία παντός μοναχου αγιορείτου περιέρχεται εις την Μονήν αυτού εφ' όσον ούτος προ της κούρας αυτού εκχώρησε ταύτην εγγράφως εις αυτήν. Πάσα δεν περιουσία κρατηθείσα υπό μοναχου τινός μετά την κουράν του περιέρχεται εις την οικείαν αυτού Μονήν οπουδήποτε και αν ήθελεν αποβιώση ούτος άνευ απολυτηρίου της Μονής του. Δια τα χρέη των μοναχών ουδαμώς ευθύνεται η Μονή αυτών, εφ' όσον ταύτη συνήφθησαν άνευ εγγράφου αδειας αυτής. Οι αδελφοί των κοινοβίων δεν δύνανται να έχωσιν ιδίαν περιουσίαν.

Άρθρον 102.

Εκάτη Μονή οφείλει να συντηρή καλώς κατά τας υποδείξεις του ιατρού Νοσοκομείον και Φαρμακείον προς νοσηλείαν των ασθενών. Ταύτα τελουσιν υπό την Διευθυνσιν του ιατρού, υπό τας διαταγάς του οποίου υπάγονται και οι Νοσοκόμοι. Και Γηροκομείον παρ' εκάστη Μονή λειτουργεί υποχρεωτικώς.

Άρθρον 103.

Εάν τις μοναχός θελήση ν' αποχωρήση της Ιεράς Μετανοίας δικαιούται να ζητηση παρ' αυτής απολυτήριον. Η δε Μονή αυτού χορηγεί τοιούτον εις αυτόν εφ' όσον υπάρχουν αποχρώντες λόγοι αποχωρήσεως.

Άρθρον 104.

Ο ηγούμενος ή Επίτροπος Μονής τινός απουσιάζων αναπληρουται υπό τινός των προϊσταμένων της εκλογής και εμπιστοσύνης πάντοτε του απουσιάζοντος προσώπου. Οι αναπλητῶται ασκουσι πάντα τα δικαιώματα των αναπληρούμενων κατά την απουσίαν αυτών.

Άρθρον 105.

Πάσα ανέγερσις ή επισκευή κτιρίου, υπό μοναχου τινός επί ιδιοκτησίας της Μονής ενεργείται κατόπιν άδειας της Μοναστηριακής αρχής ουδενός εντεύθεν προσκτωμένου προσωπικού δικαιώματος του ενεργήσαντος αυτήν μοναχού εκτός αν άλλως ήθελεν ορισθή δια συμβάσεως.

Άρθρον 106.

Τα κτήματα των Ιερών Μονών εν γένει, τα εκτός και εντός του Αγίου Όρους, μη τελούντα υπό εξάρτησιν τινα από του επί των Εκκλησιαστικών ή άλλου τινός

Υπουργείου του Κράτους μισθούνται ή καλλιεργούνται δι' αυτεπιστασίας υπ' αυτών αναλόγως του συμφέροντος αυτών.

Αι μισθώσεις δέον να γίνονται δια συμβολαίου εν ώ να αναγράφονται λεπτομερώς οι όροι της μισθώσεως και αν εν γένει υποχρεώσεις των μισθωτών. Η αθέτησις οιοδήποτε των υπέρ των Μονών όρων της μισθώσεως επάγεται την ακυρότητα αυτής, την οποίαν μόνον η Μονή δύναται να επικαλεσθή. Παν δικαίωμα, κτηθέν από της συνάψεως της συμβάσεως μέχρι της ακυροτητος είτε του μισθωτού, είτε απ' αυτό τρίτου τινός έλκοντος αυτό, αίρεται αυτοδικαίως. Πάσα καθυστέρησις μισθώματος τινός παρέχει το δικαίωμα εις την μονήν της εισπράξεως αυτού κατά τας διατάξεις του Νόμου <περί εισπράξεως καθυστερουμένων προσόδων του Δημοσίου>.

Άρθρον 107.

Οι διορισμοί των Δικηγόρων υπερασπίσεως των Μονών γίνονται απ' ευθείας δι' εγγράφου των Μοναστηριακών αρχών.

Άρθρον 108.

Ίνα εκλεγή τις προϊστάμενος δέον να καιρίνηται επί ήθει χρηστώ βίω ανεπιλήπτω και διοικητική ικανότητι, προτιμωμένων πάντοτε των κατόχων εκκλησιαστικής μορφώσεως και εγκυκλίου παιδείας. Εν τη προαγωγή αδελφού τινός εις προϊστάμενον απαγορεύεται πάσα ανάμιξις των πατέρων της Μονής πλην των προϊσταμένων της Συνάξεως. Οι άπαξ εκλεγέντες είναι ισόβιοι, εκπιπτοντες μόνον κατόπιν καταδικαστικής αποφάσεως. Η εκλογή ενεργείται κατά τον εσωτερικό εκάστης Μονής κανονισμόν.

Άρθρον 109.

Εις τας Συνάξεις οι Προϊστάμενοι καταλαμβάνουσι την θέσιν αυτών κατά τα πρεσβεία της προαγωγής και κατά την ιεραρχίαν αυτών λαμβάνουσι τον λόγον και διατυπουσι ελευθέρως και απεριορίστως έκαστος την γνώμην αυτού εντός των ορίων πάντοτε της ευπρεπείας και ευσημοσύνης. Δια τον έλεγchon ή την γνώμην, ήν διετύπωσε κατά την συζήτησιν προϊστάμενος τις ουδέποτε δύναται να καταδιωχθή ή κατηγορηθή. Των συνεδρίων δέον να τηρώνται πρακτικά.

Άρθρον 110.

Εκάστη Μονή ή εξάρτημα οφείλει να έχη ακριβή και λεπτομερή κατάλογον των χειρογράφων, βιβλίων και ιερών αμφίων, ιερών λειψάνων, αρχαίων εικόνων ή μνημείων ή σκευών καθόλου, η διαφύλαξις και καλή συντήρησις των οποίων είναι ανατεθειμένη υπ' ευθύνην της εκάστοτε Μοναστηριακής αρχής.

Όμοιοι κατάλογοι των εξαρτημάτων φυλάσσονται παρ' εκάστης Μονής. Πάντα τα ανωτέρω εισίν αναπαλλοτρίωτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς´

Κοινόβιοι Μοναί.

Άρθρον 111.

Εκαστον Κοινόβιον διοικείται εσωτερικώς υπό του Ηγουμένου, της Επιτροπής και της Γεροντίας, ής τα μέλη εκλέγονται κατά το άρθρον 108.

Άρθρον 112.

Ίνα εκλεγή τις ηγούμενος δέον αν έχη τα εξής προσόντα α. να διακρίνηται επί ήθει χρηστώ, σταθερά ευσεβεία, διαγωγή ανεπιλήπτω, μορφώσει εκκλησιαστική, εγκυκλίω παιδεία και διοικητική ικανότητι, β´. να έχει ηλικίαν 40 τουλάχιστον ετών, γ´., να έλαβεν εν Αγίω Ορει την κουράν αυτού, προτιμωμένων των προ δεκαετίας εγγεγραμμένων εν τη Μονή.

Άρθρον 113.

Μη υπάρχοντος αδελφού εν Μονή τινι συγκεντρουντος τα προσόντα του άρθρου 112 δια το αξίωμα του Ηγουμένου προσκαλείται οιοσδήποτε θεωρούμενος ως κατάλληλος, των εν Αγίω Ορει πατέρων, αποφάσει της αδελφότητος της Μονής και ανατίθεται αυτώ το του Ηγουμένου αξίωμα.

Άρθρον 114.

Δια την εκλογήν Ηγουμένου συνέρχονται εν τω Καθολικώ Ναώ, τη ορισθείση ημέρα γνωστοποιούμενη πέντε τουλάχιστον ημέρα προ της εκλογής δι´ αποφάσεως της γεροντίας, ο έχοντες συμπληρώσει εξαετίαν από της κουράς αδελφοί και δια μυστικής ψηφοφορίας ενεργούμενης ενώπιον της γεροντίας, εκλεγουσιν υποψηφίους, εξ ών οι δύο τούτων πλειοψηφήσαντες τίθενται εις δευτέραν μυστικήν ψηφοφορίαν και ο πλειοψηφείσας τούτων εκλέγεται ηγούμενος. Εν ισοψηφία δε τίθεται κλήρος μεταξύ των δύο .

Άμα τη εκλογή καταχωρίζεται το σχετικον εν τω κώδικι πρακτικον, υπογραφόμενον υπό της Επιτροπής και της γεροντίας. και αντίγραφον αυτού, ομοίως υπογραφομενον και σφραγιζομενον αποστέλλεται εις την Ιεράν Κοινότητα δια την κατά τα έθιμα εγκαθίδρυσιν του Ηγουμένου, ήτις δεν δύναται να παραταθή πέραν του μηνός.

Προκειμένου περί των διατελεσάντων εν τη αυτή Μονή ηγουμένων δεν απαιτείται εγκαθίδρυσις.

Πάντες οι έχοντες δικαίωμα ψήφου και εκτός της Μονής εις υπηρεσίας αυτής διακονουντες αδελφοί, δέον να ειδοποιηθώσι εγκαίρως περί της εκλογής και της ημέρα αυτής της εξακριβώσεως της τοιαύτης γνωστοποιήσεως, στηριζόμενης μόνο επί εγγράφου αποδεικτικού. Εν περιπτώσει, δε καθ´ ήν η εκλογή δεν διεξαχθή κανονικώς υποβάλλονται εντός πέντε ημερών ενστάσεις κατ´ αυτής εις την Ιεράν Κοινότητα, αποφαινομενην περί του κύρους αυτής ανεκκλήτως. Της αποφάσεως

της Ιεράς Κοινότητος] ούσης ακυρωτικής επαναλαμβάνεται, τη αμέσως επομένης , από της κοινοποιήσεως εις την Μονήν της αποφάσεως ταύτης, Κυριακή η εκλογή κατά τα ανωτέρω.

Άρθρον 115.

Ο ηγούμενος είναι ισόβιος, εκτός εάν εκτρέπεται ή αποδειχθή ανεπαρκής εις τα καθήκοντα αυτού και δεν επανορθοί μετά τας επανειλημμένας παρατηρήσεις της Γεροντίας τας παρεκτροπας αυτού, ότε παύεται αποφάσει της Γεροντίας και τη πλειοψηφία των εχόντων δικαίωμα ψήφου μελών της αδελφότητος, ενυπογράφως δηλούντων την θέλησιν αυτών ταύτην.

Άρθρον 116.

Επί ουδενί λόγω δύναται να αναβληθή πέραν των εξ μηνών η εκλογή νέου Ηγουμένου. Κατά δε το διάστημα της μεσοηγουμενείας τα της Μονής διεξάγει η Επιτροπή μετά της Γεροντίας. Η παύσις του Ηγουμένου γνωστοποιείται αμέσως τη Ιερά Κοινότητι, καθ' όν τρόπον και η εκλογή αυτού. Επί ουδενί λόγω δε δύναται ο επί καταχρήσει μοναστηριακής περιουσίας καταδικασθείς να αναδειχθή ηγούμενος.

Άρθρον 117.

Η εκλογή Ηγουμένου τινός υπό της ΜΟνής δια της Ιεράς κοινότητας γνωστοποιείται τη Μ. του Χριστού Εκκλησία.

Άρθρον 118.

Ο ηγούμενος ως πνευματικός πατήρ έχει μόνος άνευ των επιτρόπων την πνευματικην Εξουσίαν των αδελφών της Μονής, επιβλέπει επί της ψυχικής καταστάσεως αυτών, προλαμβάνει πάσαν εκτροπήν και καθοδηγεί αυτούς δια της διδασκαλίας και της αξιομιμήτου υποδειγματικής αυτού ζωής εις τον προορισμον αυτών. Ετέρωθεν οι αδελφοί οφειλουσι σεβασμόν και υπακοήν πλήρη εις τον ηγουμενον.

Άρθρον 119.

Η επιτροπή διμελής ή τριμελής εκλέγεται κατ' έτος υπό της Γεροντίας εκ των μελών αυτής. Αύτη συνεργάζεται μετά του Ηγουμένου υπό την προεδρίαν αυτού και ασκουσιν ομού την διοίκησιν και διαχείρισιν. Ουδεμία εντεύθεν μονομερής πράξις του Ηγουμένου ή της Επιτροπής είναι έγκυρος.

Άρθρον 120.

Ο Ηγούμενος υποχρεωτικώς οφείλει ίνα εν πάσει τοις διοικητικής φύσεως ζητήμασι συνεργάζεται μετά της Επιτροπής , εκτελούντες ομού απαρεγκλίτως πάσαν της Γεροντίας απόφασιν, ής εισίν η εκτελεστική αρχή, μη δυναμένου του Ηγουμένου χωρίς της γνώμης της Επιτροπής χωρήσαι εις ουδεμίαν μονομερή

ενέργειαν. τούτο οφειλousi πράττειν και οι Επίτροποι μη δυνάμενοι αποφασίζειν χωρίς της γνώμης του Ηγουμένου. Εν διαφωνία δε μεταξύ Ηγουμένου και Επιτρόπων συγκαλείται η Γερουσία και λύει την διαφοράν>.

Άρθρον 121.

Επ' ουδενί λόγω επιτρέπεται η εις χείρας του Ηγουμένου συγκέντρωσις της όλης Εξουσίας ή ο σφετερισμός δικαιωμάτων της Επιτροπής ή γης Γεροντίας και ο παραγκωνισμός αυτών. Εάν ο ηγούμενος μετά την πρώτην και δευτέραν παρατήρησιν της Γεροντίας, αναγραφομένην εις τα πρακτικά, εξακολουθή μη διορθουμένος παύεται υπό των 2/3 των μελών γης Γεροντίας. Εάν η πλειονοψηφία της αδελφότητος δεν αποδεχθή τούτο, τότε προσκαλείται η Ιερά Κοινότης, ως ανώτατος επόπτης, επί της πιστής τηρήσεως του παρόντος Καταστατικού, και λύει την διαφοράν.

Άρθρον 122.

Ο ηγούμενος, η Επιτροπή, και η Γεροντία, εμπειστευμένοι την κανονικήν λειτουργίαν του Κοινοβίου οφειλousi να προηάλλωιν εαυτούς το παράδειγμα της Κοινοβιακής ζωής, παρακαθήμενοι εν κοινή μετά των αδελφών Τραπέζη αποφεύγοντες και απαγορεύοντες ιδιαιτέρας τοιαύτας, διδάσκοντες εμπράκτως την ακτημοσύνην και την αγάπη, επιμελουμενοι των ασθενών και γερόντων και θ' όλου παρέχοντες πλήρη αυτοί πρώτοι, τον σεβασμόν και το κύρος εις τους Κοινοβιακούς όρους και θεσμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΣ Ζ΄.

Ιδιόρρυθμοι Μοναί.

Άρθρον 123.

Εκάστη ιδιόρρυθμος μονή διοικείται εσωτερικώς υπό της Επιτροπής και της Συνάξεως των προϊσταμένων.

Άρθρον 124.

Η Επιτροπή, διμελής ή τριμελής, εκλέγεται εν τη αρχή εκάστου έτους υπό της Συνάξεως των προϊσταμένων εκ των μελών αυτής, ενασκει την διοίκησιν και διαχείρισιν της μονής συμφώνως τω εσωτερικώς κανονισμώ αυτής και κατά τας διατάξεις του άρθρου 90 και εκτελεί τας αποφάσεις της Συνάξεως.

Άρθρον 125.

Η Σύναξις των προϊσταμένων είναι σώμα διαρκές και τα μέλη αυτής εκλέγονται κατά τας διατάξεις του άρθρου 108.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Εξαρτήματα εν γένει.

Άρθρον 126.

Πάντα τα εν Αγίω Ορει Εξαρτήματα, Σκήται, Κελία, Καλύβαι , Ησυχαστήρια, Καθίσματα μετά της περιοχής και των παραρτημάτων αυτών, είναι κατά τα ανέκαθεν κρατούντα αναφαίρεται και αναπαλλοτρίωτα κτήματα των Κυριάρχων αυτών Ι. Μονών.

Άρθρον 127.

Πάντες οι μοναχοί των εξαρτημάτων λογίζονται αδελφοί της Κυριάρχου Μονής εις την οποίαν οφειλουσιν οι γέροντες αυτών να γνωρίζωσιν αμελητί την πρόσληψίν των δοκίμων, ο χρόνος της δοκιμασίας των οποίων προσμετρείται από της ημέρας της αναγγελίας.

Άρθρον 128.

Η σύγχρονος κτήσεις δυο σκηνωμάτων υπό του αυτού προσώπου, απαγορεύεται απολύτως.

Άρθρον 129.

Πάσα επισκευή εξαρτήματος τινός προαπαιτεί την έγγραφον άδειαν της οικείας Μονής, πάσα δε νέα οικοδομή ή προσαύξεις κτιρίου την άδειαν της Ι. κοινότητας, αρμοδίας να εγκρίνη και το απαιρητήτως υποβαλλόμενον αυτή σχεδιον της νέας οικοδομής ή προσαυξήσεως.

Πάσα άλλη γενομένη οικοδομή ή προσαύξεις παρέχει το δικαίωμα της κατεδαφίσεως αυτής υπό της Ι. κοινότητος.

Άρθρον 130.

Μεταβολή των εν τοις ομολόγοις εγγεγραμμένω προσώπων επ' ουδενί λόγω επιτρέπεται.

Άρθρον 131.

Δια την κουράν δοκίμου εξαρτήματος τινός επιβάλλεται η τηρησις των γενικών περί δοκιμαίς και ηλικίας διατάξεων κατά το άρθρον 93 και η προηγούμενη απαιρητήτως άδεια της κυριάρχου Ι. Μονής. Μόνον δε εγκρίσει της Κυριάρχου Μονής δύναται να εγγραφή τις εν τω ομολόγω και μόνον οι εν αυτώ εγγεγραμμένοι αναγνωρίζονται ως συνοδεία και δικαιούνται εις κληρονομίαν του Γέροντος αυτών.

Άρθρον 132.

Εν περιπτώσει απουσίας των νομίμων κατόχων εξαρτήματος τινός ουδείς μοναχός δύναται ν' αναλαβη την επιτροπείαν αυτού άνευ αδείας της Κυριάρχου του εξαρτήματος τούτου Μονής. Το πέραν του έτους άνευ Άδειας εγκαταλειπομενον παρά του κατόχου εξάρτημα επανέρχεται αυτοδικαίως εις την Κυράριχον Μονήν,

μη δυναμένου του εγκαταλείψαντος αυτό ουδέν επ αυτού δικαίωμα να διεκδικήση υπέρ αυτού.

Εάν δε τι εκ των εν τω ομολόγω εγγεγραμμένων προσώπων άνευ αδείας της Κυριάρχου αυτώ Μονής απουσιάση πέραν του εξαμήνου διαγράφεται υπό της Μονής από του ομολόγου αυτοδικαίως, Αλλά και ο την άδειαν αυτού υπερβάς κατά έξ μήνας εν τη απουσία αυτού θεωρείται άνευ αδείας απουσιάζων και διαγράφεται από του ομολόγου.

Άρθρον 133.

Μετατροπή Σκητών εις Μονάς ή Κελλίων εις Σκήτας ή Καλυβών εις Κελλία απαγορεύεται απολύτως.

Άρθρον 134.

Πάντα τα εν Αγίω ορει εξαρτήματα και οι εν αυτοίς ενασκούμενοι πατέρες οφειλουσι, κατά τα απ' αιώνων κρατούντα πλήρη σεβασμόν και αράβατον εφαρμογήν των δια του παρόντος Καταστατικού Χάρτου τεθεσπισμένων, άκραν δε ευθείαν και υποταγήν προς τας Κυριάρχους αυτών Μονάς, ών απροφασίστως εκτελουσι τας νομίμους διαταγάς.

Άρθρον 135.

Απαγορεύεται εν γένει η εξαγωγή ξυλείας εκ των δασών της Κυριάρχου Μονής άνευ εγγράφου αδείας αυτής, πλην των αναγκαιουντων καυσοξύλων δια την οικειακήν χρήσιν, λαμβανομένων τούτων μόνον εκ των υποδεικνυόμενων της Μονής μερών.

Κρεβατόξυλα και γούρνας δε δύναται η Μονή ν' αρνηθή εις τους κατόχους Κελίων αν αποδεδειγμένως έχωσι ανάγκην αυτών, λαμβανομένων δε τούτων μόνον εκ της περιοχής του Κελλιου (Σιγιλ. 1909 άρθρ. Δ'), εκ των υποδεικνυόμενων υπό της Μονής καταλλήλων δένδρων και μερών, πλην της Ι. Μονής Σταυρονικήτα στερούμενης δάσους συνωδά τω σχετικώς της Ιεράς Κοινότητος πρακτικώ του 1911.

Άρθρον 136

Παν εξάρτημα οφείλει να τηρή ακριβές μοναχολογιον των εν αυτώ μοναχών, ίδιον βιβλιον των δοκίμων αυτού κατά τας διατάξεις του άρθρου 94 θεωρούμενα κατ' έτος υπό των Κυριάρχων Μονών.

Άρθρον 137.

Παν εξάρτημα οφείλει να καταβάλλη ανελλιπώς τη Κυριαρχω αυτού Μονή τα εκάστοτε οριζόμενα και αναλογικώς κατανεμόμενα υπό της Ι. Κοινότητος δοσίματα συμφώνως τω άρθρω ... Η καταβολή του τριμεριδιου των Κελλίων και των ειδικών δοσιμάτων των Σκητών γίνεται συμφώνως τω νομίσματι, τω

καθοριζομένω υπό των σιγιλλίων, άτινα ορίζουσι τας σχέσεις αυτών μετά των Κυριάρχων αυτών Μονών, πλην των Τα δηλλιακών δοσιμάτων, καταβαλλομένων εις νόμισμα, καθοριζομενον υπό της Ι. Κοινότητος.

Άρθρον 138.

Η οικονομική κατάστασις Κελλιου ή Καλύβης τινός δέον να τελή απλώς εν γνώσει των εν τω ομολόγω εγγεγραμμένων προσώπων και μόνον εν τη συγκαταθέσει τούτων δύναται να γίνη πώλησις αυτών. Προκειμένης πωλήσεως αδεία πάντοτε της Κυριάρχου Μονής Κελλιου ή Καλύβης ή Ησυχαστήριου τότε δέον να δηλώνεται το πρόσωπον του αγοραστού, εις ό δύναται να εκγρινη ή ου την πώλησιν η Μονή και η πραγματική συμπεφωνημένη τιμή αυτού και να καταβάλλεται τη Μονή το ανέκαθεν καθιερωθέν δικαίωμα αυτής, ήτοι 15% επί της ολικής τιμής, δέκα μεν υπό του πωλητού, πέντε δε υπό του αγοραστού. Πάσα άλλως γενόμενης αγορά είναι άκυρος και οι παραβάται διώκονται πειθαρχικώς.

Άρθρον 139.

Η πολιτεία των εν τοις εξαρτήμασι Μοναχών δέον να ή κόσμιος και κατά πάντα σύμφωνος τη επαγγελία αυτών.

Κατά των εκτρεπομενων επιβάλλονται υπό των Κυριάρχων Μονών ποινάι κατά τας διατάξεις του περί Αγιορειτικών Δικαστηρίων κεφαλαίου του παρόντος Καταστατικού Χάρτου.

Τοις κατόχοις Καλυβών ή Κελίων, τοις επιμόνως αδιορθώτοις δύναται να επιβληθή παρά του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου, προς ταις άλλαις ποινάις και η της εντός ωρισμένης προθεσμίας εκποίησης της Καλύβης ή του Κελλιου αυτών. Εν περιπτώσει , καθ' ήν δεν εμφανισθή εντός της αυτής προθεσμίας αγοραστής, παρέχεται νέα προθεσμία και αν και πάλιν δεν εμφανισθή, ορίζεται αποφάσει του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου εκ μέρους του κατόχου της Καλύβης ή του Κελλιου αφ' ενός και της Κυράρου αυτού Μονής αφ' ετέρου, εκτιμητική Επιτροπή εκ δύο μελών εκατέρωθεν, ήτις επί τη βάσει της κατά τον χρόνο της εκτιμήσεως αξίας της Καλύβης ή του Κελλιου συντάσσει την σχετικην έκθεσιν, την οποίαν υποβάλλει τω δευτεροβαθμιω Δικαστηρίω.

Διαφωνούσης δε της εκτιμητικής Επιτροπής ως προς την αξίαν του Κελλιου ή της Καλύβης, αυτή καθορίζεται δι' αποφάσεως οριστικής του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου.

Άρθρον 140.

Μεταξύ των αγοραστών Κελλιου ή Καλύβης προτιμάται πάντοτε η Μονή, ως Κυρίαρχος.

Άρθρον 141.

Επ' ουδενί λόγω δύναται ο κάτοχος του Κελλιου ή Καλύβης να συνάψη εγκύρως

δάνειον εις βάρος του Σκηνώματος αυτού άνευ εγγράφου αδεία της Μονής, ήτις ουδαμώς ευθύνεται εν εναντία περιπτώσει δια τα χρέη αυτού.

Ουδέ επιτρέπεται το θέτειν ως ενέχυρον το ομόλογον του Κελλίου ή Καλύβης προς σύναψιν δανείου. Το τοιούτον θεωρείται και είναι άκυρον όλως εάν γίνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Σκήται

Άρθρον 142

Αι Σκήται εν Αγίω Όροι είναι δώδεκα και διακρίνονται εις Κοινοβίους και ιδιορρύθμους. Κοινόβιοι σκήται είναι αι εξής 1. η της του Αγίου Παντελεήμονος (Ρωσσικου) επ΄ ονόματι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Βογορόδιτσα), 2. η της του Παντοκράτορος επ΄ ονόματι του Προφήτου Ηλιού, 3. η της Μεγίστης Λάυρας επ΄ ονόματι του Τιμίου Προδρόμου και 4. η της του Βατοπεδιου επ΄ ονόματι του Αγίου Ανδρέου, Ιδιόρρυθμοι δε σκήται είναι αι εξής 1. η της Μεγίστης Λάυρας επ΄ ονόματι της Αγίας Αννης, 2. η της αυτής Μονής επ΄ ονόματι της Αγίας Τριάδος (των Καυσοκαλυβίων), 3. ή της του Βατοπεδιου επ΄ ονόματι του Αγίου Δημητρίου, 4. η της των Ιβήρων ε΄ ονόματι του Τιμίου Προδρόμου, 5. η της του Κουτλουμουσίου επ΄ ονόματι του Αγίου Παντελεήμονος, 6. η της του Αγίου Παύλου επ΄ ονόματι της Θεοτόκου (νέα σκήτη), 7. η της αυτής Μονής επ΄ ονόματι του Αγίου Δημητρίου (λάκκου), 8. η της του Ξενοφώντος επ΄ ονόματι του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

Άρθρον 143.

Εκάστη σκήτη οφείλει συμφωνως τω σχετικω αυτή Πατριαρχικω Σιγγιλίω δι΄ ού η Κυρίαρχος αυτής Μονή ανεκηρυξεν αυτήν εις σκήτην και τοις κρατήσασι μεταξύ αυτής και της Κυριάρχου Μονής κανονισμοίς εγγράφοις και εθίμοις, να τηρή αναλλοίωτον το δι΄ αυτήν καθορισθέν πολίτευμα, τας σχέσεις της εξαρτήσεως αυτής από της Κυριάρχου Μονής, το είδος του διοικητικού και άλλου εν γένει βίου αυτής και τας σχέσεις των πατέρων αυτής προς την Κυρίαρχον Μονήν.

Άρθρον 144.

Ο εσωτερικός των σκητών βίος διέπεται υπό εσωτερικού Κανονισμού, εγκρινομένου υπό της Κυριάρχου αυτών Μονής και μη δυναμένου να αντίκειται εις τας διατάξεις του παρόντος Καταστατικού χάρτου.

Άρθρον 145.

Οι εν ταις σκήταις ενασκούμενοι μοναχοί οφειλουσι να εκτελώσι τακτικώς τα θρησκευτικά αυτών καθήκοντα και προσέρχονται ανελλιπώς εις τας αγρυπνίας του Κυριακού, υποκείμενοι άλλως εις πειθαρχικάς ποινάς.

Άρθρον 146.

Ἐκαστος των δοκίμων δικαιούται προ της κουράς αυτού όπως τη γνώσει και εγκρίσει του πνευματικού αυτού εκλέξει υπακοήν παρ'ετέρω γέροντι. Από της κουράς όμως οφείλει να μένη ισοβίως εν τη υπακοή του οικείου γέροντος, απαγορευομένης αυστηρώς της προσλήψεως αυτού παρ'ετέρου γέροντος της αυτής σκήτης, όστις προσλαμβάνων αυτόν υπόκειται εις πειθαρχικην δίωξιν υπό της Κυριάρχου Μονής. η σχέσις του γέροντος προς τους υποτακτικούς είναι σχέσις πνευματικού πατρός προς υιόν και εντεύθεν οι μεν υποτακτικοί οφείλουσι σεβασμόν και υπακοήν εις τον Γέροντα, ούτος δε πατρικήν προς τους υποκατακτικους αγάπην και συμπεριφοράν.

Άρθρον 147.

Τοις ερισταίς, ατάκτοις, ταραχοποιόις και εν γένει διάγουσι η βίον επίμεπτον επιβάλλεται μετά προηγουμένην νουθεσίαν η επίπληνις υπό του δικαίου και της συνάξεως της σκήτης. Οι αδιόρθωτοι καταγγέλλονται εις την Κυριάρχον μονήν και εφαρμόζονται παρ'αυτής αι κατά το άρθρον 139 προβλεπόμεναι ποιναί.

Άρθρον 148.

Προκειμένης αγοράς Καλύβης έν τινι σκήτη εξετάζεται παρά της συνάξεως αυτής η εν γένει διαγωγή του αγοραστού και αν αυτή ευρεθή σύμφωνος προς τας Μοναχικάς απαιτήσεις και υποχρεώσεις αποστέλλονται ό τε πωλητής και αγοραστής τη Κυριάρχω Μονή, ήτις εγκρίνουσα την πώλησιν εκδίδει, κατά την ανέκαθεν τάξιν, επί καταβολή του καθωρισμένου δικαιώματος αυτής, την μοναστηριακήν ομολογίαν επιστρεφόμενης της παλαιάς τοιαύτης.

Άρθρον 149.

Εκάστη σκήτη διοικείται υπό του Δικαίου, των Συμβούλων και της Συνάξεως των Γερόντων αυτής.

Άρθρον 150.

Ιαν εκλογή τις Δικαίος δέον να είναι εκ των Γερόντων των Καλυβών μεμερτυρημένης αρετής και ικανότητος ανεγνωρισμενης υπό της Κυριάρχου Μονής. Οι δε υπό ποινήν διατελούντες δεν δύνανται να αναδειχθώσι Δικαίοι.

Άρθρον 151.

Η εκλογή του Δικαίου εν τοις Κοινοβίοις σκήταις γίνεται κατά την κρατούσαν αυταίς τάξιν.

Εν δε ταις Ιδιορρύθμοις σκήταις η εκλογή του Δικαίου γίνεται κατά πλειονοψηφίαν υπό των εγγεγραμμένων εν τοις μοναστηριακοίς καταλόγοις Γερόντων των Καλυβών συνερχομενων προς τούτο υπό την προεδρείαν του πρεσβυτέρου αυτών εν τω Κυριακώ, τας αρχάς του μηνός Μαΐου εκάστου έτους. Το τοιούτον δικαίωμα της εκλογής Γέροντος τινός εκτός του Αγίου Όρους ευρισκόμενου ασκεί τη

εγγράφω αδεία της κυριάρχου Μονής στηριζόμενη επί εγγράφω εντολή του απουσιάζοντος γέροντος, ο υποτακτικός αυτού. Εν ισοψηφία αποφαίνεται η κυριάρχου μονή, της οποίας αντιπρόσωπος παρίσταται εποπτεύων την διεξαγωγή της εκλογής. Η εκλογή του Δικαίου αναφέρεται τη κυριάρχω Μονή δι' ενσφραγίστου της Συνάξεως πρακτικού προς έγκρισιν, αναγνώρισιν και εγκαθίδρυσιν κατά τα έκπαλαι ειθισμένα.

Άρθρον 152.

Οι σύμβουλοι παρ' εκάστη Σκήτη, δυο έως τέσσαρες, εκλέγονται καθ' ον χρόνον και τρόπον ο Δικαίος αυτής, του ημίσεος όμως αριθμού αυτών εκλεγομένου υπό της κυριάρχου Μονής.

Άρθρον 153.

Η διάρκεια της υπηρεσίας του δικαίου και των συμβούλων δύο όντων είναι ετησία. Επί τριών όμως συμβούλων αντικαθίσταται ανά πάν έτος εις ή πλείονες και επί τεσσάρων οι δύο ή και οι τέσσαρες, κατά τα κρατούντα εν εκάστη σκήτη.

Άρθρον 154.

Εκάστη Σκήτη έχει ιδίαν σφραγίδα, φέρουσαν το όνομα αυτής και το της κυριάρχου Μονής και είναι διηρημένη εις τρία ή τέσσαρα τμήματα, κρατούμενα ανά έν παρ' εκάστου συμβούλου. Των τμημάτων τούτων κρατούνται παρά των υπό της Μονής διορισθέντων συμβούλων δύο μεν επί τεσσάρων συμβούλων έν δε επί τριών συμβούλων. Η χρησης της σφραγίδος ταύτης περιορίζεται μόνον εις τα ανταλλασσόμενα μετά της κυριάρχου μονής έγγραφα και τα αφορώντα ελέη και βοηθήματα τοιαύτα εν Αγίω Ορει.

Άρθρον 155.

Ο δικαίος και οι σύμβουλοι αυτού οφειλουσι να συνεργάζονται και προάγωσι τα συμφέροντα της Σκήτης αυτών μηδεμίας εντεύθεν μονομερούς πράξεως πλην των συνήθων καθηκόντων εκάστου, δυναμένης να θεωρηθή εγκύρου. Αι σπουδαίαι της Σκήτης υποθέσεις αι έξω της συνήθους υπηρεσίας, δέον να φέρονται ενώπιον της Συνάξεως των Γερόντων και τυγχάνωσιν απαιρητήτως της εγκρίσεως της κυριάρχου μονής.

Άρθρον 156.

Καθήκοντα του κατά καιρόν Δικαίου είναι να κατοική εν τω οικήματι και ουχί εν τη ιδία καλύβη, να επιμελήται της εσωτερικής τάξεως της σκήτης, να φιλοξενή τους ξένους, να τέλη τας ακολουθίας εν τω Κυριακώ, να επαγρυπνή μετά των συμβούλων αυτού επί της διαγωγής πάντων των εν τη Σκήτη, νουθετών και συμβουλεύων, να καταγγέλλη τους δυστροποντας και αδιορθώτους εις την Σύναξιν και δι' αυτής εις την κυριάρχον Μονήν, να επιδιώκη μετά των συμβούλων

αυτού συμβιβαστικην λύσιν των αναφουομένων διαφορών και εκτελή μετ' αυτών τας αποφάσεις της Συνάξεως, να διαφυλάττη υπευθύνως τα εν τη Σκήτη ιερά κειμήλια, σκεύη και άμφια, τα χειρόγραφα και βιβλία και εν γένει πάντα τα λοιπά αντικείμενα αξίας, άτινα και παραδίδονται τω διαδόχων επί τη βάσει πρωτοκόλλου καταγραφής πιστής και λεπτομερούς αυτών, επί παρουσία των αντιπροσώπων της κυριάρχου Μονής, προς ήν αποστέλλεται ακριβές αντίγραφον του τοιούτου πρωτοκόλλου.

Άρθρον 157.

Το Ταμειον της Σκήτης συντηρείται εκ διαφόρων ελεών και βοηθημάτων. Από τούτου δε τρέφεται και ο Δικαιος μετά της συνοδείας αυτού κατά την διάρκειαν της υπηρεσίας τούτου, μετά την λήξιν της οποίας τα περισσεύοντα παραδίδει τω διαδόχων αυτού κατά τα ειθισμένα.

Άρθρον 158.

Ο Δικαίος υποχρεούται εις την συντήρησιν τακτικών βιβλίων της διαχειρίσεως αυτού, άτινα και υποβάλλει κατά την παράδοσιν της υπηρεσίας αυτού υπό τον έλεγχον της Συνάξεως και των αντιπροσώπων της κυριάρχου Μονής. Η εξελεγκτική πραξιν καταχωρίζεται εν τω γενικώ κώδικι, υπογραφομένη παρά πάντων των μελών των τε παραδιδόντων και παραλαμβανόντων. Πάσα διαχειριστική ανωμαλία ή κατάχρησις επιβαρύνει τον υπόλογον διαχειριστήν.

Άρθρον 159.

Έν περιπτώσει θανάτου του γέροντος καλύβης τινός η κυριάρχος Μονή αλλάσσει το ομολογον επί καταβολή του καθιερουμένου ψυχομεριδίου, τάσσουσα εις την θέσιν του γέροντος το πρώτον της συνοδείας αυτού πρόσωπον και εις την θέσιν του πρώτου της συνοδείας το δεύτερον αυτής, εγγράφουσα και τρίτον πρόσωπον, κουράν, αδεία της Μονής, εάν υπάρχη τοιαύτη τάξις εν τη σκήτη. Απαγορεύεται απολύτως η ύπαρξις αριθμού μείζονος των έξ προσώπων εν εκάστη καλύβη.

Άρθρον 160.

Προς ταις ανωτέρω γενικαίς διατάξεσι θεωρούνται εν απαραμειώτω ισχύι τα υπό των Πατριαρχικών Σιγιλλίων και Μοναστηριακών ομολόγων διατασσόμενα περί Σκητών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Κελλία

Άρθρον 161.

Τα Κελλία εκάστης Μονής παραχωρούνται παρ' αυτής εφ' ωρισμενη τιμή εις διαδοχην τριών προσώπων, φερόντων κανονικώς την κουράν αυτών, δι' ομολόγων καθοριζόντων τα τρία πρόσωπα του Κελλιου, την περιγραφην της εκτάσεως και

την εν γένει περιουσίαν αυτού.

Άρθρον 162.

Αποθανόντος του Γέροντος Κελλίου τινός ανταλλάσσεται υπό της Μονής το ομόλογον δια νέου τοιούτου επί καταβολή του καθωρισμένου κατά το από 1909 Πατριαρχικον Σιγίλλιον και το υπ' αριθ. 56 του 1911 Πρακτικόν της Ιεράς Συνόδου της Μεγάλης Εκκλησίας, τριμεριδίου και εγγράφεται εν αυτώ πρώτο μεν ο δεύτερος, δεύτερος δε ο τρίτος, και τρίτος ' νέον, αν υπάρχη, δεδοκιμασμένον εκ της συνοδείας τούτου πρόσωπον. Τα τρία ταύτα πρόσωπα εκάστου Κελλίου δύνανται να προσλάβωσι και τρεις κατά ανώτατον όριον δοκίμους ή υποτακτικούς, ώστε έκαστον Κελλιον να δύναται να έχη ανώτατον αριθμόν προσώπων εξ (6). Επ' ουδενί λόγω επιτρέπεται υπερβασις του αριθμού του. Πάσα τυχόν χορηγούμενη αδεία προσλήψεως προσώπου πέραν του αριθμού τούτου απαγορεύεται.

Άρθρον 163.

Η επικαρπία των παρά των Κελλίων καλλιεργούμενων κτημάτων αυτών ανήκει αποκλειστικώς και μόνον εις αυτά, πλην της εκμεταλλεύσεως των δασών αυτών, ήτις ανήκει αποκλειστικώς τη κυριάρχω Μονή υποχρεουμένη να λαμβανη υπ' όψιν τας εκάστοτε ανάγκας των Κελλίων τούτων.

Άρθρον 164.

Οι Κελλιώται οφειλουσι να συντηρώσιν εν καλή καταστάσει το Κελλίον αυτών, να ενεργώσι τας αναγκαίας επισκευάς αυτού, να διαφυλάττωσιν ακέραια τα περιουσιακά αυτού δικαιώματα και εν γένει να επιμελώνται και φροντίζωσι περί της βελτιώσεως του παραχωρηθέντος αυτοίς σκηνώματος συμφώνως τω ομολόγω αυτού, υπεύθυνοι όντες απέναντι της Κυριάρχου Μονής δια την εκπληρωσιν των υποχρεώσεων τούτων, δυναμένης εν εναντία περιπτώσει να επικαλεσθή την εφαρμογήν των διατάξεων του Γ' εδαφίου του 139 άρθρου του Καταστατικού τούτου Χάρτου.

Άρθρον 165.

Πάσα μεταξύ δυο Κελλίων της αυτής Μονής διαφορά περί ορίων κανονίζεται υπό της Κυριάρχου αυτών Μονής.

Άρθρον 166.

Εκρίζωσις δένδρων ή εμφύτευσις αμπέλου εντός της περιφερείας κελλίου τινός επιτρέπεται μόνον αδεία της Κυριάρχου Μονής αυτού. Τοις παραβάταις επισείονται αι υπό του Καταστατικού τούτου Χάρτου προβλεπόμεναι ποιναί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Γενικά διατάξεις

Άρθρον 167.

Πάντα τα εις Αγίον όρος του Αθω εισαγόμενα είδη δια τους μοναχούς αυτού τα μέχρι μεν χιλίων χρυσών δρχ. αξίας δι'έκαστον μοναχόν ετησίως δεν υπόκεινται εις τελωνειακόν δασμόν. Τα δε πέραν του ποσού τούτου, ως και πάντα τα υπό των εμπόρων εισαγόμενα υπόκεινται εις τας γενικας νενομισμένας φορολογίας του Κράτους.

Άρθρον 168.

Πάντα τα εξαγόμενα εξ Αγίου Όρους δασικά προϊόντα και μη, εξαγονται άνευ φορολογίας υπό του Κράτους.

Επιτάξεις εν Αγίω Ορει ενεργούνται μόνον αποφάσει της Ιεράς Κοινότητος.

Άρθρον 169.

Τα δάση της χερσονήσου του Αγίου Όρους δεν υπάγονται εις τους σχετικούς δασικούς νόμους του Κράτους.

Άρθρον 170.

Η αλιεία εν Αγίω Ορει δια την συντήρησιν των Μοναχών αυτού είναι ελευθέρα και απηλλαγμένη πάσης φορολογίας.

Άρθρον 171.

Ουδεμία εν Αγίω Ορει επισκευή η ανακαίνισις επιτρέπεται εφ' όσον δι' αυτής καταστρέφονται ή αλλοιούνται αρχαία τοιχογραφία.

Άρθρον 172.

Πλην των Μονών και Σκητών ουδενί ετέρω εξαρτήματι ή ατόμω επιτρέπεται να έχη σφραγίδα.

Άρθρον 173.

Ουδείς αρχιερέυς δύναται να τελέση ιεροπραξίαν εν Αγίω Ορει αν μη ή εφωδιασμένος δι' εγγράφου του Οικουμενικού Πατριαρχείου , δηλωτικού του ακωλύτου της Ιεροπραξίας και άνευ αδείας της Ιεράς Κοινότητος ή τινός Μονής. Πας δε αρχιερέυς καλούμενος έξωθεν του Αγίου Όρους υπό τινός Μονής, δέον αν καλήται δια μέσου της Ιεράς Κοινότητος. Πας δε κατώτερος κληρικός οφείλει να έχη τοιούτον έγγραφον της εκκλησιαστικής αυτού Αρχής, προς την Ιεράν Κοινότητα.

Άρθρον 174.

Απαγορεύεται απολύτως εν Αγίω Ορει η πώλησις εικόνων ή τεχνουργημάτων εν γένει, εκτός αυτού κατασκευασθέντων, ως και η υπό λαϊκών εν αυτώ κατασκευή τοιούτων. Απηγορευομένης επίσης είναι η επί χάρτου τύπωσις των εικόνων των

Μονών άνευ αδείας αυτών.

Άρθρον 175.

Η σύστασις εν ταις Μοναίς ή εξαρτήμασιν εμπορικών καταστημάτων ως και η άσκησις εμπορίου αντικειμένων μη ιδιαζόντων ή αναγκαίων εις τον τόπον, απαγορεύεται απολύτως.

Άρθρον 176.

Πας εισερχόμενος εν Αγίω Ορει, πλην των περιοίκων προσκυνητών, οφείλει να εμφανισθή τη Ιερά Επιστασία όπως λάβη την άδειαν της επισκέψεως των Μονών και εξαρτημάτων καθ' όλου.

Άρθρον 177.

Πας μοναχός ή ρασοφόρος μη ανήκων εις Μονήν τινα ή εξάρτημα του Αγίου Όρους, αλλά πλανώμενος εν αυτώ απελαύνεται τη συνδρομή της πολιτικής Αρχής υπό της Ιεράς Επιστασίας.

Άρθρον 178.

Πλην των μονάδων και των κανονικώς εγγεγραμμένων δοκίμων, ουδενί ετέρω επιτρέπεται να ρασοφορή και οι παραβάται απευλαύνονται κατά το άρθρον 177.

Άρθρον 179.

Της εν γένει περιουσίας των διαμενόντων και αποβιούντων εν Αγίω Ορει λαϊκών κληρονόμοι εισίν οι δικαιούμενοι κατά τον νόμον. Τα της σφραγίσεως και αποσφραγίσεως της περιουσίας αυτών ενεργουσιν εν ταις μοναίς μεν και εν τοις εξαρτήμασιν αυτών αι Μοναστηριακαί Αρχαί, εν Καρυαίας δε η Ι. Επιστασία μετά της πολιτικής Αρχής, αίτινες και ειδοποιουσιν αρμοδίως τους νομίμους κληρονόμους.

Της δε εν Αγίω Ορει περιουσίας, των άνευ κληρονόμων νομίμων αποβιουντων λαϊκών, ως και των απολελυμένων μοναχών (Καβιωτών) κληρονόμοι είναι, των μεν εν Καρυαίας αποβιουντων η Ι. Κοινότης, των δεν εν Μοναίς ή εξαρτήμασιν αυτών αποβιούντων αι οικειαι μοναί.

Άρθρον 180.

Μόνη η Ι. Κοινότης κέκτηται το απόλυτον δικαίωμα της ιδρύσεως τυπογραφείου εν Αγίω Ορει.

Άρθρον 181.

Πάσα η ακίνητος περιουσία των Ιερών Μονών είναι απολύτως αναπαλλοτρίωτος ως πράγμα θείω δικαίω.

Άρθρον 182.

Αι Ι. Μοναί οφείλουσι να συντηρώσι την κανονικήν και απρόσκοπτον λειτουργίαν της εν Καρυαίς Αθωνιάδος Εκκλησιαστικής Σχολής, λαμβανούσης επί του παρόντος τον τύπον ανωτέρου Εκπαιδευτήριου περιλαμβάνοντος πάσας τας τάξεις των Σχολείων της μέσης εκπαίδευσως. Προς τούτο εκάστη Μονή οφείλει να αποστέλλη εκ των Μοναχών και δοκίμων αυτής δύο τουλάχιστον μαθητάς υποχρεωτικώς και απροφασίστως εις την Σχολήν δια την συμπληρωσιν του αριθμού των οποίων θα λαμβάνονται και έξωθεν του Αγίου Όρους μαθηταί.

Ουδεμία Μονή δύναται ν' αρνηθή την καταβολήν του αναλογούντος αυτή ποσού δια την συντήρησιν της Σχολής, καθορισθησομένου επί τη βάσει της οικονομικής αυτής καταστάσεως. Δια την επάρκειαν δε των αναγκών της Σχολής δύναται η Ιερά Κοινότης να επιβάλη φορολογικην υποχρέωσιν επί των εισαγομένων και εξαγομένων προϊόντων του τόπου.

Η αποστολή μοναχών ή υποτακτικών προς σπουδάς έξω του Αγίου Όρους, αν μη πρότερον αποφοιτήσωσιν ούτοι της Αθωνιάδος Σχολής απαγορεύεται απολύτως.

Τα καθέκαστα της Σχολής καταρτιζόμενης κατά τας ανωτέρω διατάξεις θέλουσι κανονισθή δι' ιδιαιτέρου κανονισμού της Ιεράς Κοινότητος.

Άρθρον 183.

Σύστασις ή ίδρυσις Σωματείου οιασδήποτε ή ιδιαιτέρας αδελφότητος εν Αγίω Ορει απαγορεύεται απολύτως ως ασυμβίβαστος και αντικειμένη προς τα μοναχικά καθεστώτα του Αγίου Όρους.

Άρθρον 184.

Πάσα προσηλυτιστική και προπαγανδιστική ενέργεια ηθική, θρησκευτική, εκκλησιαστική, κοινωνική, εθνικιστική και οιασδήποτε άλλης φύσεως τοιαύτη εν Αγίω Ορει απαγορεύεται απολύτως επί ποινή απελάσεως.

Άρθρον 185.

Πας θρησκευτικός, ή σχολικός, ή φιλανθρωπικός έρανος εν Αγίω Ορει ενεργείται μόνον τη άδεια της Ιεράς Κοινότητος. Διο και οι αιτούντες οφείλουσι να προσκομίζωσι συστατήρια των αρχιερέων της Επαρχίας, εις ήν ανήκουσι, προς την Ι. Κοινότητα.

Οδε βουλόμενος να επισκεφθή τας βιβλιοθήκας των Ι. Μονών οφείλει να προσκομίση εις την Ι. κοινότητα έγγραφον συστατήριον του επί των Εξωτερικών της Ελλάδος Υπουργείου ή του Οικουμενικού Πατριαρχείου μεθ'ών αυτή απ' ευθείας αλληλογραφεί.

Άρθρον 186.

Η εις την χερσόνησον του Αγίου Όρους είσοδος των θηλέων κατά τα ανέκαθεν κρατούντα απαγορεύεται.

Άρθρον 187.

Πάσα διάταξις, αντικειμενη εις τον παρόντα Καταστατικον Χάρτην, δεν δύναται να έχη ισχύν εν Αγίω Ορει.

Άρθρον 188.

Ο παρών Καταστατικός Χάρτης τίθεται εν ισχύι από της εγκρίσεως αυτού υπό της Κοινότητος και της επικυρώσεως του Κράτους.

Απορρέει δε εκ των αυτοκρατορικών Χρυσοβουλων τε και Τυπικών, Πατριαρχικών Σιγγιλίων, Σουλτανικών Φιρμανίων, ισχυόντων Γενικών Κανονισμών και αρχαιοτάτων Μοναχικών Θεσμών και Καθεστώτων.

Συνετάχθη δε κατά Μαίον του 1924 υπό πενταμελούς Επιτροπής της διπλής εκτάκτου Συνάξεως του Αγίου Όρους, αποτελούμενης εκ του γέροντος Αρκαδίου, ιεροδιακόνου Βατοπεδινου, αρχιμανδρίτου Αθανασίου Παντοκρατορικού, προηγούμενου Ευδοκίμου Ξηροποταμινου, γέροντος Ευλογίου Αγιπαυλίτου και γέροντος Βαρλαάμ Γρηγοριάτου, μελών της εκτάκτου Συνάξεως.

Εν Καρυαίς τη 10 Μαΐου 1924

Πηγή: agioritikesmnimes.blogspot.gr